

PORILAINEN

Huhtikuu 1 2019

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

Kokkolasta Kemiöön

Arvoisat porilaislehden lukijat, ensinnäkin toivotan teille hyvää kevättä. Porin prikaati toimii operaatioalueella, mikä ulottuu käytännössä Kokkolasta Kemiöön. Etäisyys näiden kahden pisteen välillä on yli 500 kilometriä. Prikaatiin kuuluu Niinisalon ja Säkylän varuskuntien lisäksi Turussa ja Vaasassa sijaitsevat aluetoimistot. Etäisyys on muuten Säkylästä Vaasaan noin 265 kilometriä. Meillä on käytössä yhteensä kahdeksan eri harjoitusalueita, joista suurimpina on Pohjankankaan ampuma-alue, Hämeenkaan harjoitusalue ja Säkylän ampuma- ja harjoitusalue. Vastuualueella on 84 kaupungin ja kunnan lisäksi ainakin vielä viisi maakuntaa. Yhteistoimintaverkostossa on useita satoja, ellei tuhansia alueen kokonaisturvallisuuteen liittyviä toimijoita. Yksi läheisimmistä yhteistoimintaosapuolista on Porin prikaatin kiltä, mikä viettää 60-vuotisjuhliansa 18.5.2019. Jo tässä vaiheessa onnittelut Killelle ja sen toimijoille sekä kiitokset siitä työstä, mitä olette tehneet. Tosiasiahan on se, että loppujen lopuksi ihmiset tekevät toiminnan mahdolliseksi – niin prikaatissa palvelevat kuin ympäröivässä yhteiskunnassa olevat.

Tällä hetkellä prikaatin toiminnassa korostuvat valmiuden rakentaminen ja ylläpito sekä koulutus 2020-nimellä kulkeva varusmieskoulutuksen kehittämiskokeilu. Molemmissa asioissa rakennetaan parempaa suorituskykyä kotimaamme tarpeisiin. Päätöksiä niistä asioista, mitkä tulevat käytäntöön tulevaisuudessa odotetaan tehtäväksi tämän vuoden puolella. Luin juuri raportin (1.3.2019) Porin prikaatin alokasjakson havainnoista. Raportti oli kiitettävää työtä. Mielestäni eri tasojen toimijat – niin laatija kuin kouluttajat eri tasoilla olivat tehneet juuri sitä kiitettävää työtä, mikä pitääkin. Oli pidetty ohjeiden/käytännön järjen ohjaamaa koulutusta, oli tehty niin positiivisia kuin negatiivisia havaintoja sekä toteuttamiskelpoisia korjausesityksiä. Toivottavasti sama tyyli jatkuu myös kokeilun jatkossa. Valmiusasioden kehittymiseen palataan vuoden aikana kaikilla tasoilla. Toivottavasti me kaikki sitoudumme näihin kahteen asiaan tämän vuoden aikana.

Prikaatin voimavarana ovat ihmiset ja yhteistyöverkosto.

Porilaislehden tulee muutama toistuva osio tänä vuonna. Pyrimme ottamaan jokaiseen lehteen joko Säkylän tai Niinisalon perinteisiin tai historiaan keskittyvän osuuden. Tässä lehdessä sitä edustavat haastattelut, joista ensimmäinen keskittyy prikaatin entiseen huoltopäällikköön **Jarmo Suomalaan** ja jälkimmäisessä **Jouko Sinisalo** valottaa yhteisöllisen asumisen historiaa Huovinrinteellä. Seuraavassa lehdessä historiaa edustaa Satakunnan tykistörykmentin komentajan, everstiluutnantti **Antti Pirisen** kirjoitus Niinisalon varuskunnan historiasta. Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti **Joni Lindeman** aloittaa aluetoimistojen toimintaan liittyvät kirjoitukset. Kesän lehdessä Pohjanmaan aluetoimisto jatkaa aiheen piirissä. Tulevaisuudessa jokaiseen lehteen otetaan lisää varusmiesnäkyvyyttä juttujen tai haastattelujen kautta – tämä viimeisimpänä mutta ei vähäisimpänä.

Yhteen hiileen puhaltaen,

Everstiluutnantti Torsti Astrén

Päätoimittaja

Seitkaile Säkylään

A TRULY RELIABLE ADVANTAGE

Of all the things that can go wrong on a mission, your ammunition shouldn't be one of them.

From special forces to regular army, navy and air crews, Nammo provides the reliable advantage to those doing an important job, where and when they need it most. Our relentless focus on real-world operator challenges and constant drive to advance performance and reliability makes Nammo a trusted partner. We provide the tools that get the job done, without fail.

- Ammunition • Rocket Motors
- Shoulder Fired Systems • Demilitarization

www.nammo.com

Nammo
SECURING THE FUTURE

Paikallispuolustus ja viranomais-yhteistyö kietoutuvat toisiinsa

Teksti: Olli Alho ja Sanna Närä

Paikallispuolustusharjoitus Uusi-kaupunki 19 järjestettiin useilla paikkakunnilla Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa 1.–8. maaliskuuta. Harjoituksen 600 osallistujaan kuului reserviläisten lisäksi varusmiehiä ja henkilökuntaa Porin prikaatista, Kaartin jääkäriyrykmentistä, Uudenmaan prikaatista ja Rannikolaivastosta sekä runsaasti eri viranomaisten henkilöstöä. Noin kolmannes osallistujista oli Lounais-Suomen paikallisjoukkojen reserviläisiä. Harjoituksen pääteemana olivat valmius ja varautuminen. Yksi mielenkiintoisimmasta ja useita viranomaisia koskettaneista harjoitustilanteista nähtiin Uudenkaupungin satamassa, johon osallistui Puolustusvoimien henkilöstön lisäksi Lounais-Suomen poliisilaitos, Varsinais-Suomen pelastuslaitos, Tulli ja Säteilyturvakeskus. Harjoitustilanteessa poliisi johti kiinniotto-ope-

raation, jonka kohteena oli kaksi rikollisliigan jäsentä. Poliisilla oli etukäteen tiedustelutieto siitä, että henkilöt ovat saapumassa autolautalla Uudenkaupungin satamaan. Tiedustelutiedon mukaan liigan henkilöstö on käsiaseilla aseistettuja ja heillä oli sekä kyky että halu käyttää CBRN aineita. Aseiden sekä CBRN aineiden muodostaman uhkan vuoksi, virka-apua pyydettiin muilta viranomaisilta. Viranomaisharjoituksessa testattiin sekä varsinaista yhteistoimintaa, että moniviranomais-tilanteiden johtamista ja viestintää. Uusikaupunki19 -harjoituksen toisena vahvana teemana oli puolustusvoimien kolmannen tehtävän eli tässä tapauksessa kansainvälisen avun antamisen harjoittelu. Harjoiteltavat suoritteet liittyivät materiaalien kuljetuksiin, niiden suojaamiseen sekä materiaalin varastointiin, käsittelyyn ja vartiointiin.

Asenne ja osaaminen kunnossa

Samoilla alueilla järjestettiin Uusikaupunki 19 -harjoituksen osaharjoituksena Talvitammi 19 -harjoitus 4.–8. maaliskuuta, jonka pääteemana oli paikallisjoukkojen reserviläisten kouluttaminen omissa poikkeusolojen tehtävissään. Lisäksi reserviläiset kouluttivat varusmiehiä. Oman varusmiespalveluksensa noin 10 vuotta sitten suorittaneet sotilaspoliisikoulutetut reservin luutnantit **Kuuse-la, Pietilä ja Välimäki** omaavat useiden vuosien kokemuksen reserviläistoiminnasta ja kertausharjoituksista. Uusikaupunki19-paikallispuolustusharjoitus tarjosi heille uudenlaisen haasteen, kun joukkueenjohtajan tehtävän sijasta luutnantit pääsivätkin keskittymään pelkästään 1/19 -saapumiserän varusmiesten kouluttamiseen. Varusmiesten vastaanotto hieman yllätti:

Harjoituksen yleisöpäivässä nähtiin kiinniottonäytös, jossa Porin prikaatin SPOL-joukkue, sotakoiraosasto ja Varsinais-Suomen maakuntakomppania antoivat virka-apua poliisille. (Kuva Olli Alho)

– Kommentit olleet positiivisia. Varusmiehet tuntuvat tykkäävän, kun on vaihtelua normaaliin arkeen, luutnantit toteavat yksimielisesti. Koulutettavan varusmiesjoukon alkokauden päättymisestä ei ole paljoakaan aikaa, joten lähtötaso oli tietyissä asioissa matala. Reserviläiskouluttajat ottivat sen huomioon ja lähtivät koulutuksessaan liikkeelle perusjutuista: – Koulutuksessa oli suojauskomppania, joten harjoittelimme kohteen suojausta ja sotilaan perustaitoja. Lisäksi trennattiin muun muassa kulunvalvontapaikan perustamista sekä sen pitämistä, henkilön ja ajoneuvon tarkastusta, radioiden käyttöä sekä tietenkin toimintaa muiden viranomaisten kanssa. Reservin luutnantit viihtyvät hyvin kertausharjoituksissa, koska niissä pääsee toteuttamaan erilaisia, siviilielämästä poikkeavia tehtäviä sekä johtamaan omalla esimerkillä ja toiminnalla. – Kertausharjoituksissa tutustuu monenlaisiin ihmisiin ihan duunareista yritysjohtajiin saakka ja nämä ovat juuri siksi niin hienoja oppimisen paikkoja. Siviiliin palatessakin harjoituksen positiiviset vaikutukset huomaa omassa käytöksessä - sitä huomaa kulkevan-

sa eri tavalla selkä suorassa, luutnantit tiivistävät tunnelmiaan. Myös harjoituksessa Paikallispataljoonan komentajana toiminut everstiluutnantti **Joni Lindeman** oli tyytyväinen harjoitukseen. – Ei sinänsä yllättänyt, että reserviläisten osaaminen tehtävissään on korkealla tasolla, mutta sen näkeminen harjoituksessa lämmittää mieltä. Myös varusmieskomppania, jolle reserviläiset kouluttivat kohteensuojauksen toimintoja, suoriutui tehtävistään palvelusaikaansa nähden mallikkaasti. Se, että sotilaiden on toimittava yhteiskunnan keskellä aiheuttaen mahdollisimman vähän häiriötä, oli sisäistetty oikein. Harjoituksen teemoja paikallisjoukkojen osalta olivat tilannekuvan ylläpitäminen, johtaminen ja viestintä, mille olikin rakennettu hyvät puitteet, koska harjoitukseen osallistui Lounais-Suomen paikallisjoukkojen kaikkien johtoportaiden sotilaita.

Yleisöpäivä toi sotilaat haastateltaviksi

Keskiviikkoinen yleisöpäivä veti väkeä Uudenkaupungin torille ja tarjosi kaupunkilaisille mahdollisuuden tutustua maakuntakomppanian taistelijoihin, virkistäytyä sotilaskodissa ja seurata toiminnallista kiinniottonäytöstä, jossa paikallisjoukot, eli Porin prikaatin SPOL-joukkue ja sotakoiraosasto sekä Varsinais-Suomen maakuntakomppanian reserviläisjoukkue, tarjosivat virka-apua poliisille maanpuolustuksel-

le vahingollista tiedustelumateriaalia vaihtaneiden henkilöiden kiinniottamisessa. Tilanteessa eristettiin Uudenkaupungin tori sulkemalla lähikatuja ja varsinaiset epäillyt kiinniotettiin sotakoirien Pasiin ja Källin avustuksella. Sekä epäillyt henkilöt että vahingollinen materiaali saatiin haltuun ja luovutettua loppujen lopuksi poliisille. Yleisöpäivään osallistunut mediakin koki paikallispuolustuksen kiinnostavana ja uutisoi harjoitusta näkyvästi.

Viestintään nimekäs vahvistus

Erittäin arvokkaan lisän harjoitusviestinnälle muodostivat myös toimittaja **Aki Linnanahdeen** Paikallispataljoonan viestintäryhmän mukana tekemät kuvat, videot ja haastattelut, jotka tavoittivat sosiaalisessa mediassa kymmeniä tuhansia käyttäjiä. Sekä Talvitammi että Uusikaupunki -harjoituksissa viestinnän apukäsinä toimi Paikallispataljoonan viestintäryhmä, joka osallistui harjoitusviestinnän sisällöntuotantoon ja harjoitteli samalla omia poikkeusolojen tehtäviään. Tämän lisäksi harjoituksessa toimi Puolustusvoimien taistelukameraryhmä, eli Combat Camera -tiimi. Harjoitusta olikin mahdollista seurata kattavasti Maavoimien sekä Porin prikaatin sosiaalisen median kanavissa asiatunnisteilla: #uusikaupunki19, #paikallispuolustus ja #porpr. Uusikaupunki 19 oli yksi maavoimien kuudesta eri puolella Suomea järjestettävistä paikallispuolustusharjoituksista. Muita harjoituksia olivat Lappi 19, Kehä 19, Kymi 19, Oulu 19 ja Pirkanmaa 19.

Toimittaja Aki Linnanahde tutustui yleisöpäivänä Naissotilaat TV-sarjasta tuttuun sotakoira Pasiin, joka taisi olla näytöksen seuratuin hahmo. (Kuva Olli Alho)

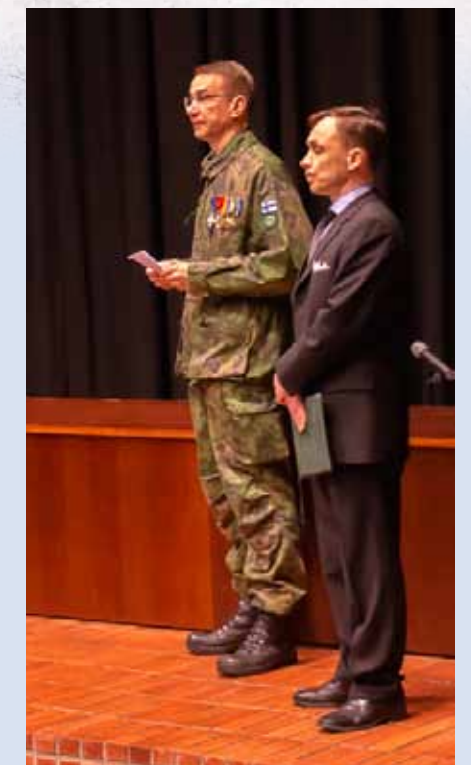
1/19 saapumiserän vala- ja vakuu- tustilaisuudet varuskunnissa

Kuvat: Teemu Heinonen (Säkylä) ja
Annu Porttila (Niinisalo)

Tammikuun saapumiserän sotilasvalat ja -vakuutustilaisuudet järjestettiin to-
tuttuun tapaan Säkylän ja Niinisalon
varuskunnissa helmikuun puolivälissä
14.–15.2.

Paikoitellen aurinkoisessa, mutta tuu-
lisessa pikkupakkassäässä vietettyihin
tapahtumiin löysivät tiensä jälleen tu-
hannet varusmiesten läheiset. Valan
ja vakuutuksen kaavojen esilukijoina
toimivat Säkylässä kunnanhallituksen
puheenjohtaja **Marko Pelttari** ja Nii-
nisalossa Kankaanpään kaupunginhal-
lituksen puheenjohtaja **Heidi Viljanen**.
Heinäkuun saapumiserän alokkaat van-
novat sotilasvalansa tai antavat sotilas-
vakuutuksensa jälleen maakunnissa.
Tilaisuuksia vietetään Salossa ja Loi-
maalla torstaina 15.8. sekä Jalasjärvellä
ja Kurikassa perjantaina 16.8.

Vuospäivän palkitsemiset

Porin prikaatin 392. vuosipäivänä 16.2.2018 palkittiin prikaatin henkilöstöä ja sidosryhmiä prikaatin eteen tehdystä työstä seuraavasti.

Porilaistaistelijat

kapteeni Juha Koski
yliluutnantti Petteri Koivula
vääpeli Lauri Reichard

Vuoden siviilityöntekijä

toimistosihtööri Paula Lahdenranta

Vuoden työpiste

Satakunnan tykistörykmentti

Vuoden reserviläinen (Porilaisristi)

reservin kapteeni Janne Aro-Koivisto

Porin prikaatin levykkeet

Myönnetään prikaatin henkilöstölle vuosipäivänä erityisen hyvää palveluksesta tai merkittävästä prikaatia kehittäneestä toiminnasta. Voidaan myöntää prikaatin ulkopuoliselle henkilölle tai yhteisölle prikaatia merkittävästi tukeneesta toiminnasta.

Kultainen levyke

kapteeni Heikki Sinisalo
yliluutnantti Jari Rantala
ylivääpeli Esa Pohjolainen

Hopeinen levyke

majuri Arto Rantahalvari
kapteeni Juha Vartiamäki
yliluutnantti Mika Ruisniemi
insinööriyliluutnantti Antti Sainio
ylivääpeli Pasi Naski
vääpeli Matti Filatoff
vääpeli Arto Kauppinen
fysioterapeutti Jussi Sihvonen
HR-sihtööri Merja Reko
varastonhoitaja Katja Ojala

Pronssinen levyke

kenttärovasti Risto Katila
kapteeni Raine Lauhanen

kapteeni Eero Lehtonen
kapteeni Matti Ruisniemi
kapteeni Teemu Savolainen
kapteeni Jaakko Tainio
ylivääpeli Rami Harhala
vääpeli Elina Kemppainen
vääpeli Topi Nieminen
vääpeli Timo Randell
vääpeli Matti Ranki
ylikersantti Aleks Forsberg
ylikersantti Henri Hakala
ylikersantti Joni Moisio
ylikersantti Aleks Pollari
henkilöstösihtööri Heidi Muhonen
ICT-asiantuntija Marko Raukola
toimistosihtööri Jaana Lähteenmäki
toimistosihtööri Tiina Salli
varastomies Joni Väänänen

Joukkoyksiköiden kärkekouluttajat

luutnantti Henri Hännikäinen SATJP
luutnantti Jussi Kerman SATTR
luutnantti Kristian Vuorio SATPIONVP
ylikersantti Tero Salmio V-SHP
kersantti Jari Ikonen POHMP

Vuoden urheiluteko

Ylikersantti Oskari Kössi MM-hopeaa haulikkoammunnassa.

Oskari Kössi nappasi sotilaiden haulikkoammunnan 51. MM-kilpailuissa Gioia del Collessa Italiassa hienosti hopeaa. Kössi ampui peruskilpailussa 115 kiekkoa jääden parhaan tuloksen ampuneelle Italian Elia Sdruciolelle kolme kiekkoa. Finaalissa voiton vei Italian Massimo Grocen ja pronssia otti Massina Fabbriozio.

Vuoden liikuntavaikuttajat

Myönnetään henkilölle, joka omalla toiminnallaan tai esimerkillään on vaikuttanut myönteisesti joukkoyksikön / esikunnan henkilöstön liikuntaan, ja/tai on nostanut merkittävästi omaa kuntoindeksiään, ja/tai muuttanut merkittävästi elintapojaan terveellisempään liikunnalliseen suuntaan.

everstiluutnantti Tero Savonen (SATPIONVP)
kapteeni Henrik Ahvenainen (OPOS)
vääpeli Ville Rantala (POHMP)

ylikersantti Ville Peltomäki (SATTR)

Porilaisristi

Porilaisristin tavoitteena on edistää yhteenkuuluvaisuutta niiden keskuudessa, jotka palvelevat tai ovat palvelleet Porin prikaatissa tai sen perinejoukko-osastoissa ja palkita Porin prikaatin hyväksi ansiokkaasti työskennelleitä tai toimineita henkilöitä.

everstiluutnantti Tero Savonen
kapteeni Petra Koskensalo
yliluutnantti Veli-Matti Veijalainen
luutnantti Tuomas Huovinen
luutnantti Jussi Kerman
luutnantti Juuso Keränen
luutnantti Ville Kinnari
luutnantti Juuso Koskinen
luutnantti Taneli Malinen
luutnantti Janne Ovaskainen
luutnantti Henri Pullinen
luutnantti Jani Rantakallio
luutnantti Kai Routila
luutnantti Sami Räisälä
luutnantti Otto Saarni
luutnantti Tomi Salomaa
luutnantti Eetu Tiitinen
luutnantti Kristian Vuorio
ylivääpeli Pasi Suomela
kersantti Tuula Hakamäki
kersantti Arttu Kangas
kersantti Juho Palonen
kersantti Oskari Salminen
sihtööri Saija Vahteristo
toimistosihtööri Ritva Heinonen
varastonhoitaja Arno Heiskanen
varastonhoitaja Janne E Rautiainen

Lisäksi risti myönnettiin seuraaville Porin prikaatin hyväksi erityisen ansiokkaasti työskennelleille:

sotilaskotisisar Henna Ryömä
toimistosihtööri Riitta Pohjaranta
kenttäsairaanhoitaja Tarja Pohjolainen
siivooja Merja Schultz
reservin kapteeni Marko Pukkinen
Lottaperinteen vaalija Kaisa Pihlaja
Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintoviraston johtaja Tarja Wiikinkoski

Yllä: Porin prikaatin vuosipäivän juhlaa vietettiin Niinisalossa henkilöstöravintola Falkonetissä 15.2. Kuvassa vasemmalta Porilaistaistelijat Juha Koski ja Lauri Reichard, vuoden siviilityöntekijä Paula Lahdenranta, vuoden työpisteenä palkitun Satakunnan tykistörykmentin edustaja Kimmo Papinaho sekä vuoden reserviläinen Janne Aro-Koivisto.
Oikealla: SATTR:n seinälle kunniapaikalle päätyvä Porin prikaatin Vuoden työpiste -kiertopalkinto Papinahon käsissä.

Aloittepalkinto

Porin prikaatin aloitetoimikunta palkitsee seuraavia aloitteen tekijöitä:

insinöörikapteeni Joni Leinonen
kapteeni Matti Kulmanen
kapteeni Jussi-Pekka Niemelä
kapteeni Mika Ruisniemi
kapteeni Antti Seppä
kapteeni Kari Sorkkila
insinööriyliluutnantti Mika Kähkönen
yliluutnantti Jani-Petteri Vienola
ylivääpeli Rami Harhala
ylivääpeli Esa Pohjolainen
vääpeli Tuomo Katajainen
ylikersantti Kimmo Kylmä
varastomestari Janne Leppämäki

Joukkoyksiköiden kärkekouluttajat

Porin prikaatin joukkoyksiköt valitsevat kouluttajistaan yhden palkittavan per joukkoyksikkö. Kärkekouluttajat palkitaan Porin prikaatin vuosipäivänä 16.2. ”Komentajan puukolla”, joka on Marttiin karhupuukko porilaisrumpalilla koristellussa nahkatupessa. Palkinto myönnetään kouluttajalle tunnustuksena hänen tehokkuudesta ja kestävydestään jokapäiväisessä työssään sekä hänen henkilökohtaisista saavutuksistaan kouluttajatehtävässä

Aukeaman tekstit ja kuvat: jääkäri Inca Salomaa

Varsinais-Suomen huoltopataljoona

Varsinais-Suomen huoltopataljoona on valinnut kärkekouluttajakseen ylikersantti **Tero Salmion**.

Ylikersantti Tero Salmio on erityisesti kunnostautunut työssään Niinisalon kuljetuskeskuksen ajokorttiopetuksen johtajana ja hoitanut tehtävänsä kiittävästi. Erityisen ansiokkaasti Salmio on kehittänyt perusyksiköiden ja ajokorttiopetuksen välistä yhteistyötä. On suurelta osin Salmion ansiota, että kuljettajakoulutuksen läpivientisuunnitelmat on kyetty järjestämään aikaisempaa joustavammin perusyksikön ja varusmiesten tarpeet huomioiden. Salmio on saavuttanut työssään erinomaisia koulutustuloksia ja hän on osallistunut oman toimialansa kehittämiseen aktiivisesti.

Varsinais-Suomen huoltopataljoonan kärkekouluttajana palkittu ylikersantti Salmio on Niinisalon varus-

kunnan kuljettajakoulutuskeskuksen kuljettajaopetuksen johtaja. Salmion työtehtäviin kuuluvat sotilaskuljettajien ajokorttikoulutus, ammattipätevyyskoulutus sekä yleinen kuljettajakoulutus. Hän toimii pääsääntöisesti Niinisalossa, mutta kouluttaa satunnaisesti kouluttaa uusia ajoneuvonkuljettajia myös Säkylän varuskunnassa.

Kun tulee puheeksi, kuinka ylikersantti päätyi nykyiseen asemaansa kuljettajakouluttajana, vastaus on lyhyt ja ytimekäs - se oli uravalinta.

Salmio on ollut kuljetuspuolella varusmiespalveluksestaan lähtien ja hänellä on myös siviilistä kokemusta työkoneista sekä muista koneista ja ajoneuvoista. Kiinnostusta alaan on siis löytynyt alusta alkaen. Puolustusvoimiin töihin päätyminen ei ollut varsinaisesti tietoinen uravalinta, mutta sinne polku on johdattanut elämän varrella.

Kärkekouluttajalla tulee myös olla käsitys hyvän kouluttajan ominaisuuksista. Salmion mukaan muiden kouluttajien tuki ja vuorovaikutus ovat tärkeä osa kouluttajan toimimisessa, mutta

kaikki lähtee selkeästä annista:

– Hyvän kouluttajan kuuluu tuoda koulutettavat asiat selkeästi esiin jokaisella koulutuksen osa-alueella. Etenkin ajoneuvopuolella kouluttajalle tärkeä ominaisuus on myös omakohtainen kokemus koulutettavasta aiheesta ja alasta, sillä ilman käytännön kokemusta on vaikea tietää, mistä oikein puhuu ja mitä opettaa.

Kesällä 2018 aloitettu varusmiesten koulutusta uudistava Koulutus 2020 -kokeilu on vaikuttanut Salmion työtehtäviin maltillisesti:

– Tällä kuljettajakoulutuksessa kokeilu ei ole aiheuttanut suuria muutoksia koulutuksen osalta, mutta kuskivalinnat ovat nopeutuneet selkeästi.

Valintojen nopeuden muuttuminen ei ole vielä vaikuttanut koulutukseen tai sen tasoon vielä, mutta Salmio jää odottamaan mielenkiinnolla, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Palkinnoksi saatu Komentajan-puukko päättyy kauniiksi koriste-esineeksi vitriiniin.

Satakunnan tykistörykmentti on valinnut kärkekouluttajakseen luutnantti **Jussi Kermanin**

Luutnantti Jussi Kerman on ansioitunut erityisesti työssään tykistön viesti- ja tulitoiminnan koulutuksen kehittämisessä kuluneen kahden vuoden aikana. Kerman on osallistunut M-18 johtamisjärjestelmän kehittämiseen sekä kouluttamiseen, niin joukkoyksikön varusmiehille kuin yksikön henkilökunnallekin. Kerman osaa erinomaisesti liittää rauhanajan kouluttamisen SA-toiminnan vaatimuksiin. Kerman on lisäksi itseään säästelemättä osallistunut Koulutus 2020 -kokeiluiden valmisteluihin sekä toteuttamiseen ja pyyteettömästi perehdyttänyt muiden yksiköiden henkilöstöä Koulutus 2020 -konseptin mukaisiin koulutussisältöihin. Kerman on toiminut esimerkiksi ja toimii esimerkkinä yksikön nuoremmille kouluttajille ja varusmiehille.

Satakunnan tykistörykmentin kärkekouluttajana palkittu luutnantti Kerman on 1. Patterin koulutusupseeri. Kermanin työnkuvaan kuuluu yksikön koulutuksen suunnittelu sekä valmistelu läpiviennin ja viikko-ohjelmien muodossa, sillä niiden suunnittelu ja valmistelu on osa koulutusupseerin työtehtäviä. Työnkuvaan kuuluu myös kouluttajien työaikojen suunnittelu, sekä varusmiesjoukon varsinaiseen kouluttamiseen osallistuminen.

Hyvän kouluttajan ominaisuuksia pohdittaessa Kermanilla on vastaus nopeasti valmiina:

– Hyvä kouluttaja on vaativa. Täytyy olla kyky asettaa alaisilleen rima juuri sopivalle korkeudelle, ei liian matalalle, mutta ei myöskään liian korkealle, ja tietää koska rimaa on aika nostaa. Alaisiltaan ja koulutettaviltaan tulee siis uskaltaa vaatia paljon, jotta kehitystä tapahtuisi. Heitä tulee opastaa ja kouluttaa niin, että asetetut tavoitteet saavutetaan.

Menestyvän kouluttajan tulee Kermanin mukaan olla myös analyyttinen sekä omaa tekemistään kohtaan että koulutettavaa joukkoaan kohtaan.

– Jokaisen koulutuksen jälkeen tulisi pohtia, miten itse onnistui kouluttajan roolissa ja toimivatko käytetyt opetusmetodit ja keinot kyseisessä koulutuksessa. Lisäksi tulee miettiä saavuttiko koulutettava joukko heille asetetut tavoitteet. Mikä meni hyvin, missä on

parannettavaa sekä mitä täytyy tehdä toisin. On mietittävä, mitä voisi seuraavalla kerralla tehdä paremmin, vinkkaa Kerman tuleville kouluttajille ja apukouluttajille.

Siitä asti, kun Koulutus 2020 -kokeilu lanseerattiin Porin prikaatissa, se on vaikuttanut luutnantin työhön. Kerman on ollut mukana kokeilun suunnittelussa eli pohtimassa toteutustapoja ja vaikuttamassa siihen, miten koulutuksia toteutetaan. Jatkossa Kerman on koulutushaara- ja erikoiskoulutuskauden mukana tykistön tuliasemalinjalla toteuttamassa kokeilua. Kermanin mielestä Koulutus 2020 ei ole niinkään muuttanut mitään, vaan tullut osaksi koulutusjärjestelmää ja työtehtäviä.

– Kokeilu on tuonut mukanaan paljon hyvää verrattuna vanhoihin tapoihin ja menetelmiin. Koulutusaiheet vastaavat enemmän nykypäivää sillä esimerkiksi valmiuskoulutukseen panostetaan enemmän ja uudet koulutusaiheet vastaavat paremmin nykyaikaisia vaatimuksia.

Uudistus on myös tuonut mukanaan ajankäytön ja työskentelyn tehostamista, jolloin paljon ylimääräistä on jäänyt

Satakunnan tykistörykmentti

pois ja aikaa käytetään tehokkaammin itse koulutuksiin. Nykyinen malli ei ole Kermanin mukaan vielä paras mahdollinen, vaan se vaatii vielä kehitystä, mutta oikeaan suuntaan ollaan menossa.

Ensi vuonna Kermania kutsuu masterinopinnot, mutta sitä pidemmälle ei ole suunniteltuna mitään. Tutkinto tuo mukanaan kapteenin arvon, mutta Kermanille ei ole tärkeintä edetä uralla ja arvo-asteikolla mahdollisimman pitkälle tai korkealle, vaan prioriteettina ovat mahdollisimman monipuoliset työtehtävät, jotka ylläpitävät mielenkiintoa ja motivaatiota työskennellä.

”Komentajan puukko” päättyy Kermanin mukaan koriste-esineeksi.

Aukeaman tekstit: jääkäri Viljami Honkiniemi
kuvat: jääkäri Touko Miikkulainen

Satakunnan pioneer- ja viestipataljoona

Satakunnan Pioneer- ja viestipataljoona on valinnut karkikouluttajakseen luutnantti **Kristian Vuorion**.

Vuorion koulutustaito on edesauttanut Suojelukomppaniaa saavuttamaan erinomaiset koulutustulokset. Vuorion vahvuuksia on laaja-alainen ammattitaito ja oma esimerkillinen toimiminen.

Satakunnan pioneer- ja viestipataljoonan palkitsi karkikouluttajanaan luutnantti Vuorion työstään suojelulinjan aliupseerikurssin johtajana. Tamikuusta 2019 alkaen hän on toiminut Suojelukomppanian varapäällikkönä.

Kipinä sotilasuralle pyrkimisestä syntyi Vuoriolla kunnolla varusmiehenä Porin prikaatissa.

– Muutin silloisia suunnitelmiani opiskeluvalintojeni suhteen. Kiinnostusta sotilasuralle oli jo ennen palvelukseen astumista, mutta lopullinen

päätös varmistui varusmiespalveluksen aikana.

Karkikouluttajan palkinto tuli Vuoriolle mukavana yllätyksenä, mutta hän epäilee, että omistautuminen kouluttajan tehtävään ja oman esimerkin näyttäminen ovat vaikuttaneet valintaan. Kysyttäessä vinkkejä tulevaisuuden kouluttajille ja apukouluttajille, luutnantilla on selkeä näkemys valmiina:

– Kaikilla on erilaisia valmiuksia toimia kouluttajana tai johtajana. Se miten ne valmiudet kehittyvät alkutasosta on täysin henkilöstä itsestään kiinni. Isoin vinkki on ehdottomasti se, että kaikki lähtee omasta halusta kehittyä ja toisaalta siitä nöyryydestä ottaa vastaan palautetta. Omaa toimintaa pitää miettiä kriittisesti, jotta se olisi nousujohteisesti kehittyvää. Nuo kriteerit ovat oman henkilökohtaisen näkemykseni kannalta ne tärkeimmät, jotta kehitystä tapahtuu ja päästään haluttuun lopputulokseen. Kukaan ei ole koskaan valmis, ei varusmiehenä, eikä vielä palattunakaan henkilöstönä. Tämä on jatkuvaa kehitystä.

Koulutus 2020 -kokeilu luo omat haasteensa myös kouluttajalle, vaikka perusasiat ovat tuttuja. Vuorion mu-

kaan kokeilu tuottaa ylimääräistä työtä, mikä ei kuitenkaan näy varusmiehille millään tavalla.

– Porin prikaatissa tuotettava kokeilu luo omat haasteensa. Aina ennen olemme voineet rakentaa vanhan tutun päälle, mutta kuten kokeiluissa aina, nyt on myös paljon uutta opeteltavaa. Kaikki temput osataan, mutta nyt haasteena on se, miten uudet asiat sovitetaan yhteen isoon kokonaisuuteen - siihen jatkumoon, miten varusmiespalvelusta viedään eteenpäin. Henkilökohtainen usko on kuitenkin se, että tällä kokeilulla saavutetaan isoja hyötyjä, sillä perusideat taustalla ovat hyviä. Seuraavat kaksi vuotta tämä kuitenkin vielä etsii hieman muotoaan.

Tulevaisuudessa Vuorio jatkaa oman ammattitaitonsa kehittämistä. Pyrkimyksenä on jatkossakin auttaa sillä mahdollisuuksien mukaan myös muita.

Komentajan puukon lopullinen paikka ja käyttötarkoitus ovat Vuoriolla vielä mietinnässä:

– Ei sen ainakaan maastokäyttöön päädy, siihen tarkoitukseen on jo monta puukkoa olemassa.

Pohjanmaan jääkäripataljoona

Pohjanmaan jääkäripataljoona on valinnut palkittavaksi kersantti **Jari Ikonen**.

Kersantti Ikonen on erityisesti ansioitunut työssään sotakoiranohjaajien kouluttajana. Ikonen on luotettava, tunnollinen ja kannustava työntekijä, joka omaa erinomaiset kouluttajaominaisuudet. Tämä on todettu sekä varusmiesten että henkilökunnan kurseilla, joista Ikonen on saanut erinomaista palautetta. Erinomaisten kouluttajaominaisuuksien lisäksi Ikonen on erittäin pidetty ja reilu työntekijä, joka nauttii arvostusta myös vertaisten keskuudessa.

Pohjanmaan jääkäripataljoonan karkikouluttajana palkittu kersantti Ikonen on toiminut Tiedustelukomppanian sotakoiraosastolla vuodesta 2014 lähtien. Ikonen työnkuvaan kuuluu varusmiesten kouluttaminen sotakoiraohjaajiksi, sekä henkilökunnan kurssit, kuten huumekoulutus. Alun perin Ikonen tie Porin prikaatin sotakoirakouluttajaksi vei harrastuksen kautta.

– Aloitin näissä tehtävissä palvelus- ja pelastuskoiraharrastukseni pohjalta. Nykyinen osastonjohtaja tiesi taustastani, ja otti silloin yhteyttä osaston avoimen työpaikan tiimoilta.

Karkikouluttajan palkinnosta Ikonen oli ilahtunut ja yllätynyt:

– Nähtävästi tehty työ tuottaa tulosta ja se huomioidaan tällä tavalla. Tämä on äärettömän suuri kunnia itselleni. Palkitseminen tuli täytenä yllätyksenä.

Ikonen mukaan osaavan kouluttajan tulee pitää omasta ammattitaidostaan huolta. Tämä tapahtuu muun muassa lisäkoulutuksen kautta, eli kurseilla käymällä. Kurseilta saatua tietoa voi hyödyntää myöhemmin käytännössä.

– Kouluttajan tulee olla reilu, sekä antaa rakentavaa palautetta alaisilleen ja koulutettavilleen. Palaute tulee antaa positiivisen sävyyn, samalla huomioiden ne huonommat, kehitettävät asiat. Kehityskohtien kautta taistelijat ja henkilökuntaan kuuluvat pystyvät omaa toimintaansa parantamaan.

Koulutus 2020 -kokeilu vaikuttaa sotakoiraosastoon välillisesti: se vaikuttaa Tiedustelukomppaniaan, ja sitä kautta sotakoirien koulutuspuoleen.

– Se millä tavalla tähän kokeiluun pystymme reagoimaan, selviää ajan kanssa. Suurella mielenkiinnolla odotamme,

mitä Koulutus 2020 tuo tullessaan, ja kuinka se lopullisesti muotoutuu. Se on toistaiseksi suuri kysymysmerkki.

Tulevaisuuden suhteen vain yksi asia on Ikoselle varmaa: tehtäviä hänellä ei ole aikomusta vaihtaa.

– Aion jatkaa nykyisessä tehtävässäni niin kauan, kuin se on mahdollista. Tällä hetkellä terveys on hyvä ja nautin työstäni erittäin paljon. Nykyinen työni ei tunnu edes työltä.

Mihin käyttöön komentajan puukko tulee?

Ikonen on varannut "Komentajan puukolle" työpiesteeltään oman paikan ja tarkoitus on saada sille myöhemmin hylly.

– Varsinaiseen käyttöön en usko sen päätyvän, sillä työkaluksi olemassa on paljon huonompiakin puukkoja, Ikonen kiteyttää.

Satakunnan jääkäripataljoona

Satakunnan jääkäripataljoona on valinnut karkikouluttajakseen luutnantti **Henri Hännikäisen**

Luutnantti Hännikäinen suoriutui mallikkaasti vuoden 2018 aikana 1. Jääkärikomppanian linjanjohtajan, panssarintorjuntakouluttajan sekä erityisesti joukkotuotantoyksikön päällikön tehtävistä. Hännikäinen saavutti myös kaikkien aikojen toisena upseerina maavoimissa NEL2 evaluoinnissa Combat Ready -tuloksen toimivana Jääkärikomppanian päällikkönä erinomaisin arvosanoin.

Valitettavasti luutnantti Hännikäisen henkilöhaastattelua ei pystytty toteuttamaan hänen ollessa tällä hetkellä muissa tehtävissä.

Puolustusvoimien yhteistoimintaelin (PYTE) vieraili Puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö kenraalimajuri **Ilkka Korkiamäen** johdolla Porin prikaatissa 15. - 16.1.2019. Vieraille esiteltiin kattavasti Porin prikaatin toimintaa päivien aikana sekä Säkylän että Niinisalon varuskunnassa.

Koulutus 2020 -ohjelman esittelyyn kuului myös perehtyminen koekäytössä olleisiin lounaspusseihin. Kuva: Puolustusvoimat/Aleksis Riehakainen

PYTE-vierailu Porin prikaatissa

Yhteistoimintaelimen jäsenet tutustuivat muun muassa Lentotiedustelukoulutukseen Niinisalon varuskunnassa. Kuva: Puolustusvoimat/Aleksis Riehakainen

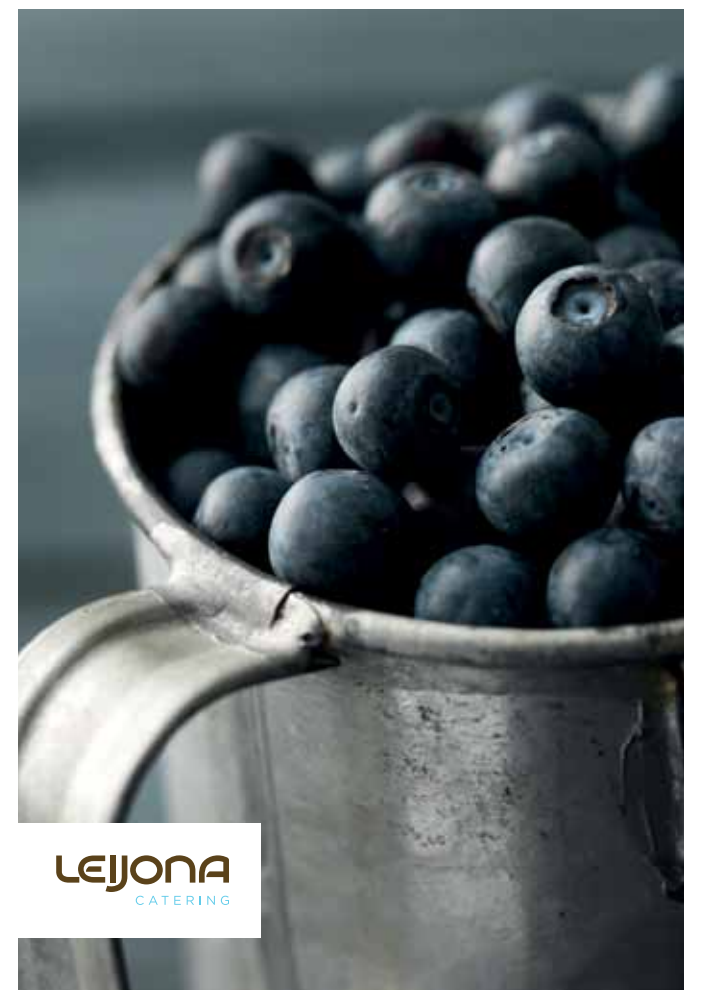
Charmia®

Kotimainen keittiö
vaativaan makuun.

DESIGN FROM FINLAND

Löydä kotiisi sopiva keittiö ja
varaa maksuton suunnittelu:
www.kalustetukku.fi

Loimaa Lamminkatu 31
(02) 763 2277
Ma-pe 9-17, la 10-13

LEIJONA
CATERING

Atria®

Hankkija

Apetit

Osa jotain suurempaa

Oli kertausharjoitusviikon viimeinen ilta syyskuussa, kun astelin kohti varuskuntakerhoa. Tuntuu oudolta. Säskylässä, Huovinrinteellä olin käynyt viimeksi heinäkuussa 1995, kun kotiuduin Porin prikaatin 1. Pioneerikomppaniasta. Silloin en edes tiennyt, että varuskunta-alueen vieressä oli kerhorakennus. Nyt oli harjoituksen johtajan lupa nauttia yksi olut.

Ovella syksyn lehtiä oli lakaisemassa ja toivottelemassa meitä tervetulleeksi kerhosäätiön tuore toimitusjohtaja, everstiluutnantti **Matti Vihottula**. Sama mies, joka oli koko kertausharjoituksen ajan istunut vieressäni luokahuoneessa yhtenä reserviläisenä. Sama mies, joka oli allekirjoittanut upseeripassini yli 23 vuotta sitten – silloin kapteenina ja komppanian päällikkönä. Sekin tuntui jotenkin oudolta, epätoelliselta.

Tunne vahvistui kun päästiin sisälle. Siellä odottivat perinnehuone, entisten komentajien nimikirjoitukset marmorialaatasta, muotokuvat seinällä ja raskaiden samettiverhojen takana yksi Porin rykmentin komppanialipuista. Lippu, jota joskus oli varjeltu taistelukentällä ja jonka puolesta oli kuoltu.

Kuninkaallinen Porin Jalkaväkirykmentti perustettiin vuonna 1626 Ruotsin kuninkaan **Kustaa II Aadolfin** käskystä, ja nyt melkein 400 vuotta myöhemmin olin itse osa samaa perinnettä – se vasta hurjalta tuntuikin. Miksei kukaan ollut kertonut tästä minulle varusmiehenä – vai olinko vain matkan varrella unohtanut historian lehtien havinan?

Tuo ilta asetti koko viikon uuteen perspektiiviin. Oltiin istuttu maastopuvut päällä syvällä maanalaisessa bunkkerissa viisi päivää miettimässä, mitä meidän pitäisi tehdä, jos ulkopolitiikka menee pahemman kerran vihkoon. Siis oikeassa elämässä. Kahvia kului ja hylsyjä lensi, mutta kaikki tuntuivat jakavan saman tunteen, että tässä ollaan ihan oikeiden asioiden kanssa tekemisissä. Enää ei ollut kyse konkreettisen lipun puolustamisesta, mutta pohjimmiltaan kuitenkin samasta asiasta kuin vuosisatoja sitten: konkreettisen elämänmenon ja kulttuurin puolustamisesta.

Samalla kun ihastelin perinnehuonetta perinneolut kädessä, ympäri Eurooppaa juhlittiin toisenlaisia perinteitä: vietettiin kulttuuriperinnön eurooppa-

Kirjoittaja Jussi-Pekka Rantanen on reserviläinen ja Yleisradion toimittaja. Kuva: Asko Tanhuanpää.

laista teemavuotta 2018. Vuoden yhtenä tarkoituksena oli herättää ihmiset huomaamaan, että kulttuuri ei ole vain kirjallisuutta, kuvataidetta, esineitä tai rakennuksia. Se on myös yhteistä historiaa, arvoja ja periaatteita. Se ei ole vain menneisyyden jäännös vaan ohjaa myös tietä eteenpäin ja luo tulevaa. Eurooppalaisissa tai kansallisissa merkki-vuoden juhlapuheissa maanpuolustusta ja taistelukenttiä ei juuri mainittu, mutta ne ovat olleet ja ovat yhä edelleen osa kulttuuriperintöämme, joka määrittää meitä – halusimme tai emme.

Syyskuisena iltana varuskuntakerholla vanhaa komppanialippua katsellessa en ehkä ajatellut kulttuurin syviä ulottuvuuksia. En miettinyt historian suuria suuntaviivoja tai ymmärtänyt elämän tarkoitusta. Mutta ohikiitävän hetken tunsin olevani oudolla tavalla osa jotain suurempaa.

Suomen kadettikoulutus 100 vuotta

Kadettikunta juhlisti 100-vuotista Itsenäisen Suomen kadettikoulutusta perjantaina 25. tammikuuta 2019 eri puolella Suomea. Porin prikaatin alueella Etelä-Satakunnan kadettipiirin seppelä laskettiin Sankarimuistomerkille Säskylään, kun taas Pohjois-Satakunnan kadettipiirin seppelälasku- ja kahvitilaisuus järjestettiin Niinisalon varuskunnan perinnehuoneessa. Itsenäisen Suomen Kadettikoulun ensimmäinen kadettikurssi alkoi 25.1.1919 ja päättyi 31.3.1920. Kurssilta valmistui 56 kadettiupseeria. Tänäpäin Kadettikunnassa on yhteensä 5 400 jäsentä kadetista kenraaliin ja amiraaliin.

Senaatti
Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

Huoltopäälliköstä senioriaktiiviksi

Teksti: Markku Heinonen Kuvat: Markku Heinonen ja Jarmo Suomalaisen albumi

Kiukaissalainen **Jarmo Suomala** saapui Porin prikaatiin varusmieheksi parikymppisenä miehenä Turun kasarmille vuonna 1956. Hän oli käynyt kauppaopiston ennen palvelustaan. Varusmiespalvelus oli fyysisesti rankkaa ja sitä lisäsi luutnantti **Veikko Lipposen** koulutuksen vaativuus. Kerran kuumana kesäpäivänä Jarmo koki lämpöhalvauksen jalkamarssilla kouluammuntoihin Turusta Raasiin. Aliupseerikoulun hän suoritti Heikkilän kasarmilla Turussa. Hänet komennettiin RUK:uun (UK 92), mikä oli nuorelle miehelle hieno kokemus. Kurssin aikana Suomen Osuuskaupan

edustajat kutsuivat kaikki ekonomit ja merkonomit tiedotustilaisuuteen, jossa pyrittiin rekrytoimaan SOK:lle tulevia johtajia. Kaikille, jotka tarttuivat tilaisuuteen, luvattiin johtajan paikka yrityksessä tulevaisuudessa. Myös sotilasuraa markkinoitiin ja useampi oppilas lähti Helsinkiin tutustumaan Kadettikouluun. Näin myös Jarmo päätti pyrkiä sinne. Mutkia tuli kuitenkin matkaan, koska hän oli alaikäinen, niin tarvittiin vanhempien suostumus. He eivät suoraa päätä hyväksyneet asiaa upseerien huonon maineen vuoksi, kunnes Kiukaisten ruustinna vakuutti vanhemmat kertomalla, että kyllä Jar-

Jarmo Suomala aktivoi Turun Priimakulman Senioritalon asukkaita ja organisoii tapahtumia, luennoitsijoita, esiintyjiä säännöllisiin kokoontumisiin ja juhliin

mo voi sinne mennä, koska ruustinnan poikakin on sen koulun käynyt.

Kadettikoulun jälkeen hän palveli Pohjan prikaatia uudella Hiukkavaaran kasarmilla eri tehtävissä noin seitsemän vuoden ajan. Päällikköajaltaan hän muistaa noin 300 miehen perusyksikön, jossa hänellä oli vain kersantteja kouluttajinaan. Koulutus oli kovaa 60-luvun alussa ja tapahtui myös paljon enemmän jopa kuolemaan johtaneita onnettomuuksia tai tapaturmia. Varusmiesten palvelusturvallisuus on paljon parantunut ja erityisesti terveydenhuollon ammattilaisten ohjeet ovat tänä päivänä huomattavasti paremmat. Nykyään annetaan flunssaisten henkilöiden levätä, ettei tule turhia ja kohtalokkaita sydänlihaksen tulehduksia. Tuohon aikaan myös henkilökunta hankki itselleen oikeusturvavakuutuksia.

Jarmo Suomala sai vuonna 1966 siirron Turkuun ja toimi huollon tehtävissä LSSLE:ssä yhdeksän vuotta aina vuoteen 1976 saakka. Tuona aikana keskityttiin alueellisen puolustusjärjestelmän luomiseen ja sen vuoksi paljon reserviläisiä koulutettiin kertausharjoituksissa.

Vuonna 1976 Suomala määrättiin Porin prikaatiin huoltopäälliköksi. Kasarmialue oli rakennettu 10 – 15 vuotta aiemmin, joten mitään erityistä korjattavaa ei ollut. Eversti **Suviniemen** johdolla sen sijaan kehitettiin taisteluampumaratoja. Ajoneuvojen polttoaineista oli kova pula ja huoltopäällikkö tarkasti anotun ajon tarpeellisuuden, mikä aiheutti myös jonkun verran närrä. 1970-luvulla huoltajajoukko oli mahdollista suorittaa paikallishankintoja eri tavalla kuin nykyään. Näin myös toteutettiin etenkin elintarvikehankinnat. Turku suunnitteli tuolloin vedenottoa Pyhäjärvestä ja Säkylässä kävi paljon vieraita edelliseen liittyen. Vuosia kestänyt kiistely päättyi, kun Turun valtuusto yhden äänen enemmistöllä päätti luopua kalliista hankkeesta. Merkonomien koulutuksesta ei ollut yhtään haittaa huoltopäällikön tehtävässä.

Reserviin Suomala jäi vuona 1987. Aktiivisena miehenä hän jatkoi kuitenkin

kin töitään Turun Seudun Yrityssuojelury:n tehtävissä 10 vuoden ajan. Se oli lähes samaa kuin väestönsuojelu tai yrityksen valmiussuunnittelu ja kohdistui yritysten henkilöstön kouluttamiseen.

Jäätyään vuonna 1996 pois päivätyöstä hän jatkoi aktiivisesti rakkaiden harrastustensa parissa. Näitä ovat olleet sotaveteraanityö (30 vuotta), filateliala ja sotahistoria. Hänen mielestään jokaisen sotilaan pitäisi tehdä sotaveteraanien perinne- ja tukityötä. Hän on kirjoittanut Kiukaisten ja Euran Sotaveteraanien innostamana sodan ajan KevOs8:n historian, Kärkenä Äänislinnaan (2007). Hän on myös kirjoittanut ja haastatellut useiden veteraanien tarinoita eri julkaisuihin. Suomala on osallistunut filatelian maailmannäyttelyyn ja myynyt siellä upean Puolan historiaa (1860 – 1937) esittelevän postimerkkikokoelmansa. Uusi kokoelma on taas syntymässä. Lisäksi hän on tutkinut ja kirjoittanut äitinsä ja isänsä sukututkimuksen. Paneutuminen asiaan on ollut erinomaista.

Nykyään Suomala asuu leskimiehenä yksin Turun Priimakulman Senioritalossa, mikä on osa yhtiön luomaa ja rakentamaa Kuninkaanlaakson kokonaisuutta Turun Länsikeskuksessa. Kyseiset senioritalot ovat omarahoitteisia

Porin prikaatin AUK:n 2. kurssin tupa 11 Heikkilän kasarmilla vuonna 1956. Yhdessä kuvassa majoittui 69 oppilasta.

yksityisomisteisia sekä instituutioiden omistamia vuokrataloja ja niissä on hyvät yhteiset kokoontumistilat. Siellä palvelevat ikääntyviä ihmisiä, talot ja huoneistot on suunniteltu ja rakennettu niin, että niissä on helppo kulkea ja elää. Kiinteistöt on suunniteltu alueelle, jossa kaikki palvelut ja luonto ovat lähellä. Vaikka asunnot ovatkin normaaleja yksityisasuntoja, niin alueella panostetaan yhteisöllisyyteen. Jarmo Suomala on asukkaiden kertoman mukaan ollut yksi keskeisiä henkilöitä alueen hengen luomisessa ja toiminnan ylläpitämisessä. Alueelle rakennetaan parhaillaan lisää asuntoja sekä tiloja palveluille.

Suomalaisen ohje on se, että jo nuorempana pitää luoda verkostoja, joihin voi sitten vanhempana tukeutua. Ne ovat erityisesti yksin eläville ihmisille tärkeitä.

24 tuntia liikunnan riemua

Teksti ja kuvat: Kapteeni Petra Koskensalo

Tiedustelukomppanian iskuryhmän fair play -henki ja kaikki hiihtää -asenne siivittivät joukkueemme neljännelle sijalle Kankaanpään älyladulla järjestetyssä 24 tunnin kuntohihtotapahtumassa. Vuorokauteen mahtui monenlaista harmia noroviruksesta influenssaan ja rikkoutuneesta siteestä pitämättömiin tai luistamattomiin suksiin. Pienet haasteet eivät reipasta joukkoamme lanvistaneet, vaan tunnelma säilyi, yön pientä notkahdusta lukuun ottamatta, innostuneena ja optimistisena.

Tieto tapahtumasta saavutti Niinisalon varuskunnan vasta kisaviikolla. Koska älyladulle ei saanut jalkautua SA-INT -mallin hiihtovälineillä, jouduimme heti kätellyssä hylkäämään ajatuksen, että hiihtäisimme tapahtuman lumipuvussa ja täydessä tiedusteluvarustuksessa. Valmistautumisaikaa jäi niin luvattoman vähän, että jouduimme turvautumaan lainavälineisiin. Tämä tarcoitti sitä, että osuudet ja vaihdot piti suunnitella siten, että monot, sukset ja sauvat saatiin vaihdettua hiihtäjältä toiselle ladun varressa. Kokelas Huhtanen organisoivat välineiden, hiihtonumeroiden ja tunnisteiden vaihtoa kestävyysurheilijalle tyypillisellä huolellisuudella, eikä ongelmia aiheutunut. Lentäviin lähtöihin pyrittiin, mutta vauhtia haettiin välillä myös äiti maan syleilystä suksien ja sauvojen sokeuduttua vaihtoalueella toisiinsa dramaattisin seurauksin. Kaatumisista selvittiin kuitenkin ilman vammoja ja katkenneita suksia.

Kisan alku oli sähkökkä. Joukkueen ykköstykit: jääkäri **Helminen**, alikersantti **Niemelä** ja kokelaat **Nykänen**

ja **Huhtanen**, avasivat viestin ja alkuillan Tiedustelukomppania keikkuihin kärkehahinoissa mukana. Yö oli joukkueellemme hankala. Kisan kärki karkasi meiltä osin keskinkertaisen hiihtotaitomme ja osin liian pitkien yksilöosuuksien johdosta. Kalevankiertäjien ja Ikaalisten soutajien joukkueiden "oikeat" kestävyysurheilijat tahkosivat kierroksia ja kilometrejä tappavan tehokkaalla tempolla myös yön pimeydessä. Päivän valjettua joukkueemme kuitenkin piristyi ja lähti rai-vokkaaseen takaa-ajoon uudella taktiikalla: hyvät hiihtäjät hiihtivät 3-4 kierrosta kovaa, me keskitasoiset revimme kierroksen täysillä. Viiden tunnin loppukirin ansioista saavutimme ja ohitimme meitä kuusi kierosta edellä olleen TT TALLI:n, mutta Tykittäjien tavoittaminen osoittautui toivottomaksi urakaksi. Kankaanpään Kalevankiertäjille ja Ikaalisten soutajille emme pystyneet tarjoamaan vastusta.

24 tunnin aikana hiihimme 206 kierrosta eli yhteensä 370 kilometriä, mikä toi meille neljännen sijan 19 joukkueen sarjassa. Lopputulokseen oltiin kokonaisuudessaan tyytyväisiä, mutta tapahtuman parasta antia oli kuitenkin varusmiesten keskuudessa vallinnut henki ja yhdessä tekemisen meininki. Vaikka suhtaudun henkilökohtaisella tasolla kilpailutilanteisiin "tärkeintä ei ole voitto, vaan murskavoitto" -asenteella, yksikön päällikkönä pyrin liikuntakipinän syöttämiseen ja liikuntaelämysten tarjoamiseen. Tiedustelukomppania tarjoaa viitekehityksen molempiin jo puhtaasti koulutuksenkin kautta, esimerkkinä tästä on

Varusmiehet osaavat sen, mitä päällikkönsä ei - hiihtää numerolappu rinnassa ilman veren makua suussa.

hävukoe ja joka talvinen "avantoon hiihto" -harjoitus.

Yksi tärkeimpiä tehtäviämme on saada nuoret aikuiset liikkumaan ja ylläpitämään fyysistä kuntoa myös reservissä. Uskon, että yhdessä suoritettujen marssitapahtumat, hiihtokarnevaalit ja muut pienryhmissä tehtävät tempaukset innostavat ja kannustavat heitä liikkumaan myös tulevaisuudessa. Olen saanut ilokseni huomata, että monipuolinen erätaitokoulutus ja asennekasvatus ovat kantaneet hedelmää. Yksiköstämme kotiutuneet saapumiserät eivät aina tapaakaan toisiaan kosteiden saunailtojen merkeissä - he lähtevät porukalla vaeltaamaan! Mikään ei olisi voinut ilahduttanut kaamosvaelluksella hiihdellyttä yksikön päällikköä enempää, kuin Käsivarren autiotuvan vieraskirjasta löytynyt merkin-tä: "Rinkka ei paina mitään, matka jatkuu kohti Haltia. 116/TIEDK/ Niinisalo". Liikuntakipinä oli syttynyt ja leimahtanut liekkiinsä!

Eversti Sutela tunsi kaikki lapset nimeltä

Teksti ja kuva: Asko Tanhuanpää

Jouko Sinisalo sanoo muistavansa kaiholla aikaa, jolloin tuli nuorena upseerina ja myös nuorena isänä Porin prikaatiin töihin. Silloiselle komentajalle, eversti **Tauno Sutelalle**, oli kunnia-asia, että väki viihtyi. Elettiin 1970-luvun puoliväliä.

- Upseereille Huovrinrinne oli sanan täydessä merkityksessä kuin perheyhteisö, kun käytännössä kaikki myös asuivat varuskunnan alueella. Siihen aikaan palkat olivat pieniä, mutta niin olivat vuokratkin, se helpotti kummas-ti toimeentuloa, 71-vuotias Sinisalo, everstiluutnantti evp. muistaa.

- Sutelan Tauno tunsi kaikki varuskunnan lapset nimeltä. Hän piti huolen siitä, että perheet viihtyivät. Esikoisemme **Heikki** oli muuttaessamme vajaa nelivuotias, mutta kavereita löytyi äkkiä paljon. Pojat leikkivät tietysti sotaleikkejä ja harjoituksiin löytyi hyvinkin joukkueellinen porukkaa. Kaikilla oli jopa omat maastopuvut ja kypärät, hän jatkaa.

- Täällä oli myös kaikki tarvittavat palvelut eli koulu, päiväkotit, kauppa, kemikalio, parturi, posti, missä vaimoni Kaija oli töissä, ja tietysti kerho. Se oli paikka, minne kokoonnuttiin niin töiden jälkeen kuin vapaa-aikanakin. Eri-laisia juhlia oli kerholla paljon, mutta yhtäläisesti aikaa vietettiin perheiden parissa myös Pyhäjärven rannalla upseerien saunalla. Meitä kalastajiaakin oli niin runsaasti, ettei niin sanotusta Varuskuntalahdesta juuri vapaata verkonpaikkaa löytynyt, naurahtaa Sinisalo.

- Rouvilla oli tietysti omat kokoontumisen ja aktiviteettinsa, he järjestivät muun muassa myyjäisiä. **Nepposen Ollin** toimiessa komentajana rouvat saivat **Seppo Hovin** elokuvaaluokkaan ja minun tehtäväkseni tuli hakea harjulta koristukseksi ruskakoivuja ja sam-malia. Taisi siellä olla muutama täytetty eläinkin, kun **Kati Nepponen** käski. Parempi oli totella, sillä seuraava käsky

olisi varmaan tullut komentajalta itseltään, paljastaa Sinisalo pilke silmäkulmassaan.

- Nykyään täällä ei asu enää oikein ketään ja yhteiset tapahtumat ovat harvassa. Kerhokin oli enemmän kuin vain lähellä lopettamista, haastateltava huokaa.

Jouko Sinisalo perheineen muutti Huovrinrinteeltä omaan taloon Säkylän Pyhäjoelle 1981, missä varuskunnan sairaalassa seitsemän vuotta aiemmin syntynyt **Hanna-tytär** aloitti koulunsa. Kolme vuotta vanhempi Heikki, nykyinen yliluutnantti ja prikaatin va-

rastopäällikkö, oli ehtinyt päästä opintielle jo Huovrinrinteellä.

- Varuskunnan alueella asui paljon nuoria perheitä ja yhteydenpito oli tiivistä. Me asuimme ensin kerrostalon

29 D-portaan asunnossa 13, missä oli kolme huonetta ja kyöki. Sieltä muutettiin sitten yhtä huonetta isompaan lukaaliin rivitalon 16 ykkösasuntoon. Lapsille jälkimmäinen oli mukava paikka, sillä vieressä oli kenttä, joka toimi muun muassa varuskunnan juhannusjuhlien pitopaikkana. Lapset muistavat vielä senkin, että kokko ammuttiin muka singolla palamaan.

- Niiltä vuosilta, mitkä asuimme varuskunnan alueella, jäi valtavan paljon hyviä ja ikuisia ystäviä. **Eskon Markku** oli seinänaapuri ja **Norrrin Jussi** asui samassa talossa samoin kuin **Vuoren Matti**. Paljon oltiin yhdessä myös **Mäkisen Olkun**, **Levanderin Vekken**, **Suikkasen Maken**, **Kallion Ekin** ja **Keskisen Veskun** perheiden kanssa, Sinisalo luettelee.

- Jos jotain pientä riitaa pääsi joskus syntymään, niin se unohdettiin saman tien, hän vakuuttaa.

Vasta Kadettikoulusta valmistuneelle nuorelle luutnantille Huovrinrinne oli luonteva paikka astua virkaan. Some-rolia asunut Jouko Sinisalo oli nimittäin

ollut Porin prikaatissa varusmiehenä ja vielä seuraavan kesän va-miehenä **Mikko Virtasen** komentamassa 4JK:ssa.

- Samaiseen neljänteen komppani-aan tulín sitten töihinkin. Päälliköksi pääsin ensimmäisen kerran 3JK:hon ja yliluutnanttina perustin prikaatiin kuljetuskomppanian uudelleen. Pari viimeistä vuotta uralla menivät Panssari-prikaatissa Hämeenlinnassa Parolan Pataljoonan komentajana, mihin tehtävään siirryin Porin prikaatin koulutus-toimiston päällikön tehtävistä, Sinisalo kertaa.

Palvelusaikaisista komentajistaan Sinisalo poimii Tauno Sutelan ohella esiin aidosti koulutuksesta kiinnostuneen **Kauko Taskilan**, huumorintajuisen, mutta aamuäreän **Olli-Matti Multamäen** ja **Olli Rekolan**, todellisen herasmiehen.

Porin prikaatiin Jouko Sinisaloa yhdistää vanhojen ystävien ja hyvien muistojen lisäksi vielä Turun ja Säkylän Varuskuntien Eräseura, jonka riveissä hän käy edelleen säännöllisesti hirvi- ja peurajahdissa.

Metsästyksen ja kalastuksen ohella Sinisalon harrastuksiin kuuluu myös vanhojen ajoneuvojen entisöinti. Kotoa Pyhäjoelta tallista löytyy viisi moottori-pyörää eli kaksi BSA:ta, yksi Velocette, yksi Jawan Six Days-malli ja pari vanhaa mopoa. Huovrinrinteeltä vuokratussa autotallissa talvehtii puolestaan kaksi vanhaa Citroenin B11-mallia eli Traction Avantia, vuosilta 1952 ja 1955.

Jouko Sinisalo muutti Säkylään vaimonsa ja Heikki-poikansa kanssa vastavalmistuneena luutnanttina vuonna 1974.

Osuma!

Pari minuuttia aiemmin, tarkkaan ottaen 1.12.2018 klo 09.07 oli lentoradalle ammuttu ensimmäinen raskaan raketinheittimen GMLRS AW -raketti Suomessa. Sateisessa ja sumuisessa säässä Sodankylän Kyläjärvellä oli korjaamoteltaan pakkautunut testiin liittyvää Puolustusvoimien ja yhteistyökumppaneiden henkilöstöä. Tulenjohtoerotuomarin ilmoitus osumasta ja sumuisella ruudulla näkyvä välähdys saiväen spontaaneihin aplodeihin. Historiallisen ammunnan ensimmäinen vaihe oli onnistunut.

Satakunnan tykistörykmenttiin kuuluvassa Raketinheittinpatterissa oli lukuisissa harjoituksissa simuloitu GMLRS -raketin (Guided Multiple Launch Rocket System) ammuntaa jo vuosia. Kahden uuden raketityyppin hankinta alkoi varmistua vuonna 2015 ja lopulliset päätökset tehtiin alkuvuonna 2016. Yhdysvalloista Lockheed Martinilta hankittiin aluevaikutteisia AW -raketteja (Alternative Warhead) ja pistemaaliin tarkoitettuja Unitary -raketteja. Molemmat raketit ovat rungoltaan identtisiä ja kantavat yli 80 kilometriin. Raketit ohjautuvat GPS -signaalin perusteella, mutta vaihtoehtona on myös inertiaohjaus.

Unitary -raketti on ollut maailmalla käytössä jo vuosia ja sitä on ammuttu tehokkaasti Yhdysvaltojen ja Iso-Britannian operaatioissa. Sen sijaan AW on täysin uusi konsepti myös yhdysvaltalaisille itselleen. Sen teho perustuu vol-

frami-sirpaleisiin, jotka suurella nopeudella tunkeutuvat kohteeseen. Se ei siis aiheuta mitään massiivista räjähdystä, vaan tuhoaa kohteen reiättämällä sen kymmenillä tuhansilla sirpaleilla. Toki tästä voi olla seurauksena palavia ja räjähteleviä kohteita riippuen valitusta maalista.

Raskaaseen raketinheittimeen mahtuu kerralla kaksi kasettia, jotka voivat olla haluttaessa eri ampumatarviketta. Tällöin yksikin heitin voi toteuttaa erityyppisiä kauaskantoisia tulenkäytötehtäviä. Uusien ampumatarvikkeiden myötä tulenkäyttö voidaan ulottaa entistä kauemmaksi, mutta pitkä kantama mahdollistaa myös nopean reaktiokyvyn yllättäviin suuntiin. Nyt hankitut ampumatarvikkeet täydentävät erinomaisesti jo aiemmin hankittuja miinaraketteja.

Testitapahtumaa oli edeltänyt henkilöstön koulutus valmistajamaan omis-

sa testiammunnoissa aiemmin samana vuonna. Testiviikolla heitintä ja sen ohjelmistoja testattiin ja suoritusta harjoiteltiin moneen kertaan. Heitinmiehistönä toimi Raketinheittinpatterin palkattu henkilökunta. Ennen ensimmäistä ammuntaa kaikki olivat luotavaisia järjestelmään, mutta hieman jännittyneitä. Olihan kyseessä uuden ampumatarvikkeen lisäksi ainutlaatuisen ammunta yhdeltä ampumakenttäalueelta toiselle. Maalit nimittäin sijaitsivat Rovajärven ampumakentällä yli 60 kilometrin päässä.

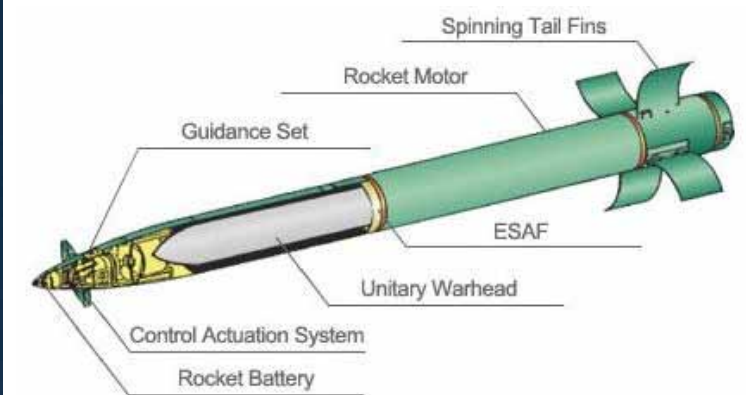
Ensimmäisen raketin osuttua kohteeseensa saapuivat tuliasemiin VIP-vieraat kahdella NH-90 helikopterilla. Vanhimpina olivat puolustusministeri ja maavoimien komentaja. Heille tarjottiin mahdollisuutta toimia ampujana heittimellä lyhyen turvallisuusselostuksen jälkeen. Tuliasemat mahdollistivat ammunnan seuraamisen heittimen sivusta, sekä live-kuvan seuraamisen maalialueelta. Rakettien ampuminen oli erittäin vaikuttavaa seurata. Yli 80 kilometrin etäisyydelle tarvittava teho näkyi ja kuului lähdössä, ja raketit hävisivätkin nopeasti pilvien taakse korkeuksiin. Kokonaisuudessaan ammuttiin yksi kasetti eli kuusi rakettia. Kaikki osuivat maaleihinsa metrin tarkasti. Vieraat siirtyivät helikoptereilla vielä tarkastamaan maalialueen ja toteamaan ampumatarvikkeen tehon.

Ammuntaan osallistunut henkilöstö oli yhtä hymyä onnistuneen ammunnan jälkeen. Huolelliset ja ammattitaitoiset valmistelut kuukausien ajan olivat tuottaneet halutun lopputuloksen. Voitiin myös todeta, että Suomen kentätykistön kantama oli yli kaksinkertaistunut. Teettipä Raketinheittinpatteri myöhemmin vielä hihamerkin muistoksi amunnasta ja ensimmäisen raketin takakansi on taltioitu yksikköön asiaankuuluvine kyltteineen.

"Oli kunnia saada laukaista Puolustusvoimien ammattitaitoisen henkilökunnan valvonnassa kolmen GMLRS AW -raketin sarja, ensimmäisenä maailmassa. Aluevaikutus oli toivottu" Puolustusministeri **Jussi Niinistö** blogissaan 3.12.2018.

Kirjoittaja: everstiluutnantti Antti Piri-nen, Satakunnan tykistörykmentin komentaja

Kuvat: Puolustusvoimat / Thomas Litchfield 4 Lockheed Martin (raketin rakennekuva, nettisivuilta)

GMLRS (Guided Multiple Launch Rocket System) -raketti on raskaalla raketinheittimellä ammuttava raketti

- Raskaan raketinheittimen GMLRS-ampumatarvikkeiden hankinnasta päätettiin vuonna 2016.
- Laajentaa Maavoimien vaikuttamiskykyä.
- Monipuolistaa 2006 hankittujen raskaiden raketinheittimien toimintaa
- Ampumatarvike on raketikasetissa, joka on yleisesti standardoitu käytettäväksi raskaalla raketinheittimellä
- Yksi raskas raketinheitin voidaan ladata kahdella kasetilla
- Kasetissa on kuusi rakettia
- Valmistaja Lockheed Martin, USA

Yhdessä parempi ja turvallinen tulevaisuus!

Millog Oy on kunnossapitoon sekä elinjakson hallinta- ja materiaali palveluihin erikoistunut yritys. Puolustusvoimien strategisena kumppanina vastaamme Maavoimien ja Merivoimien materiaalin kunnossapidosta sekä erikseen sovitusta Ilmavoimien materiaaleista. Lisäksi tuotamme elinjakson hallinnan palveluita ja osallistumme asiantuntijana materiaalihankkeisiin. Toimintamme perustuu pitkäaikaisiin kumppanuussopimuksiin.

Millog
www.millog.fi

KUN ET TAHDOPANKILTASIKOHTELUA VAANPALVELUA

Huittisten
Säästöpankki

f i #tahdoenemmän

ONKO PAIKKAKUNNANVAIHTO AJANKOHTAISTA?

OLETKO ETSIMÄSSÄ UUTTA KOTIA?

Kruunuasunnot tarjoaa monipuolisia asumisratkaisuja Dragsvikistä Sodankylään.

Hae Puolustusvoimien palvelukeskuksesta työsuhteasuntoa.

Koti sinua varten

KRUUNU
ASUNNOT

OTA YHTEYTTÄ!
www.kruunuasunnot.fi

PROTOLAB

www.protolab.fi

ARK TAKALA OY

Asiakaslähtöistä arkkitehtuuria jo vuodesta 1992

office@arktakala.fi

www.arktakala.fi

Kuvassa Lounais-Suomen aluetoimiston vuosipäivän konsertin johtaja, Puolustusvoimien ylikapellimestari Jyrki Koskinen sekä solistit Hanna Maarja Tuomela ja Pepe Willberg.

Pohjanmaan aluetoimiston vuosipäivä Kauhajoella

myös keskeisten elinkeinoelämän toimijoiden, oppilaitosten sekä kuntien ja kaupunkien kanssa. Tällä pyritään vahvistamaan eri toimijoiden kykyä vastata yhdessä yhteiskunnan erilaisiin häiriöihin ja poikkeusoloihin. Yhteiskuntasuhteiden hoitoon liittyy vahvasti erilaiset maanpuolustustapahtumat, reserviläisten, veteraanien ja muiden maanpuolustusorganisaatioiden tilaisuudet, joissa aluetoimisto on mukana puhujana tai muuten esillä. Näihin tapahtumiin liittyy maanpuolustustyön tuki, joihin myös prikaatin muut osat osallistuvat esimerkiksi varusmiehillä ja kalustolla.

Aluetoimiston henkilöstö toimii vahvasti matkasaarnaajana toimialueellaan levittäen kokonaisturvallisuuden ja maanpuolustuksen ilosanomaa päämääränä ylläpitää ja vahvistaa kokonaisturvallisuutta. Operatiivisessa pilarissa nämä kaikki edellä olevat nivoutuvat yhteen niin, että aluetoimistolla on kyky 24/7 nostaa ylös paikallispuolustusjärjestelmä joukkojen perustamiseksi, kohteiden suojaamiseksi, virka-avun antamiseksi, alueensa valvomiseksi ja tarvittaessa toteuttaakseen sotilaallisia tehtäviä maan vapauden ja itsenäisyyden turvaamiseksi. Merkittävä osa tätä operatiivista toimintaa on myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kanssa tehtävä yhteistyö reserviläisten kouluttamisessa ammattitaitoisiksi paikallispuolustajiksi.

Kaikkea tätä tehdään lounaisessa Suomessa 5 rouvan ja 11 sotilaan voimin, eli aluetoimistossa ei aika tule pitkäksi.

Tämä oli aluetoimiston lyhyt oppimäärä ja toivottavasti hieman avasi lukijoille aluetoimistojen roolia osana Puolustusvoimien kokonaisuutta.

Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti
Joni Lindeman

Pohjanmaan aluetoimiston vuosipäivää juhlistettiin 12.2.2019 konsertilla Kauhajoella. Erinomaisen tasokkaasta ja viihdyttävästä musiikkiannista laajalle yleisölle vastasivat Laitaston soittokunta, **Pepe Willberg** ja **Hanna-Maria Tuomela**. Tilaisuudessa yhdistyivät hienolla tavalla nykyviihde, sotilassoittokunnan ammattitaito ja maanpuolustustyö, kuten puolustusvoimien suorittama palkitseminen. Jalasjärveläiselle **Kaisu Pihlajalle** luovutettiin Porin prikaatin komentajan myöntämä porilaisristi tämän pitkäaikaisesta tuesta maanpuolustuksen, erityisesti asevelvollisten hyväksi. Kaisu

Pihlaja on kuluneina vuosina kutonut jokaiselle jalasjärveläiselle palvelukseen lähtevälle nuorelle villasukkaparin - tähän mennessä jo yli 500 paria. Valtaosa näistä varusmiehistä on suorittanut varusmiespalveluksen Porin prikaatissa, erityisesti Niinisalossa. Aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti **Mauri Etelämäki** muistutti yleisöä siitä, että vaikka kukaan ei voi tehdä maanpuolustuksessa kaikkea, jokainen voi aina tehdä jollekin ja joillekin jotain. Pikku-lottana aloittanut Kaisu Pihlaja olkoon tästä kannustavana esimerkkinä.

Kuva: kapteeni Sami Salmivuori

Kuvassa prikaatin apulaiskomentaja, eversti Asko Valta suorittamassa palkitsemista.

Aluetoimistot asevelvollisten asialla

Koska tämä on ensimmäinen kerta, kun aluetoimistot esiintyvät tämän julkaisun sivuilla, ajattelin ensin hieman valottaa sitä, mikä on aluetoimisto ja mikä on sen rooli maanpuolustuksen kokonaisuudessa.

Porin prikaatin alaisuudessa on kaksi aluetoimistoa, Pohjanmaan (Vaasa) ja Lounais-Suomen (Turku) aluetoimistot, joten yllättävää kyllä, Porin prikaati toimii siten neljällä paikkakunnalla.

Maavoimien hallintonormin mukaan "aluetoimisto suunnittelee sotilaallista maanpuolustusta toimialueellaan. Aluetoimisto järjestää kutsunnat ja käsittelee asevelvollisuutta koskevia asioita sekä vastaa vapaaehtoisen maanpuolustustyön tukemisesta alueellaan". Meillä Lounais-Suomessa tämän tehtävän toteuttaminen on muotoiltu kolmeen toiminnalliseen pilariin: asevelvollisuus-, viranomaisyhteistyö- ja yhteiskuntasuhde- ja operatiivinen pilari.

Asevelvollisuuspilarin merkittävin ulospäin näkyvä asia on jokasyksiset kutsunnat. Lounais-Suomen alueella tämä tarkoittaa noin 55 tilaisuutta, noin 30 paikkakunnalla ja runsaan

4 500 kutsunanalaisen käsittelyä Satakunnassa, Varsinais-Suomessa ja Ahvenanmaalla. Kutsunnat on kuitenkin vain pieni osa asevelvollisuusasioista. Näitä muita asioita ovat muun muassa kertausharjoituskäskyjen lähettäminen ja käsittely, esteellisyystodistukset ja erilaisiin kyselyihin vastaaminen.

Lounais-Suomen aluetoimiston (LSALTSTO) valvonnassa on yli 220 000 asevelvollista ja esimerkiksi käskytettäviä kertausharjoituksia on yli sata käskettävien määrän ollessa 2 500 - 3 000 henkeä. Tämä tarkoittaa sitä, että toimiston asiakaspalvelulla on asiakaskontakteja keskimäärin noin 1 000 kuukaudessa, joista noin kolmannes henkilökohtaisia kohtaamisia. Näillä volyyymeilla LSALTSTO on toiseksi vilkkain aluetoimisto Suomessa.

Viranomaisyhteistyö- ja yhteiskuntasuhdepilarin tehtävät kuvastuu nimessä. Viranomaisyhteistyötä varautumisen ja valmiuden osalta tehdään

Elämää intissä, eli löytyykö alokkaalle koti varuskunnasta?

Teksti ja kuvat: viestimies Minna Riipinen

Omalli kohdalla armeijan aloittaminen vei pitkän aikaa oman henkilökohtaisen elämän takia. Onneksi kuitenkin tein päätöksen lähteä tavoittelemaan lapsuuden haavettani armeijasta, sillä tiedän, että jälkikäteen minua olisi harmitannut, ettei koskaan tullut lähdettyä. Kun on suvun nuorin ja serkuksissa lähinnä pelkkiä poikia, näin aina, kuinka joku isommista serkuista oli armeijassa. Myös oma veli kävi armeijan vihreät palaten takaisin vänrikin nappuloiden kanssa. Jo tuolloin minä puhuin vanhemmilleni, että minäkin tahdon armeijaan. Lopullisen sysäyksen lähteä sain lopulta Suomi 100-päivänä, kun olin seuraamassa omasa kotikaupungissani itsenäisyyspäivän vastaanottoa. Nuoria sotilaita seisoj kaatu-neiden hautojen vieressä, hautuumaan poikki kajahti hu-

kosketus siihen, mitä inttielämä oikein on. Itse en olisi voinut toivoa parempaa alokastupaa. Kaikki olivat alusta asti reippain, auttavaisin ja avoimin mielin liikenteessä, joka auttoi meitä ryhmäytymään ja tupana kuroutumaan tiiviisti yhteen. Kaveria autettiin aina ja joskus jopa kiskomalla tälle viimeisellä minuutilla hiljaa kamoja päälle, että varmasti ehtisi lähteä muiden mukana liikkeelle.

Olen siis hyvin kiitollinen alokastuvalleni, joka antoi minulle vahvan pohjan ja uskoa siihen, että armeijassa tosiaan toimitaan ryhmänä ja kaikkia autetaan. Varsinkin parin ensimmäisen viikon jälkeen auttaminen ja kannustaminen olivat yksi tärkeimmistä voimavaroista. Kun viikot alkoivat käydä ras-kaammiksi ja huomasi, ettei oma keho välttämättä pysykään mukana ihan sitä tahtia, mitä pää tahtois, tuntui se aika musertavalta. Tuolloin olisi varmasti ollut helppo pakata kamat ja lähteä kotia, mutta kun tupaan sunnuntai-iltaisin tullessa oli olo, että oli saapunut kotia, ei tuollaista ajatusta tarvinnut edes pyöritellä mielessä.

Ei inttielämään totuttelu silti ole pelkästään tupahengestä kiinni, vaan myös omasta asenteesta. Vaikka monelle päivittäiset rutiinit – herääminen ja vapaa-aika – ovat tuttua koulusta ja työelämästä, on se armeijassa silti aina erilaista. Vaikka viikko-ohjelmastakin näkyi suurin piirtein mitä seuraavaksi tulisi tapahtumaan, niin aina sekään ei pitänyt paikkaansa tai kertonut yhtään mitään. Taito elää epätietoisuudessa ja joustaa olivat hyödyllisiä ominaisuuksia. Varsinkin, kun heräät aamulla kesken makoisten unien huutoon ja seuraavaksi tajuat tilkitseväsä ikkunoita peittoon patjoilla pilkkopimeässä.

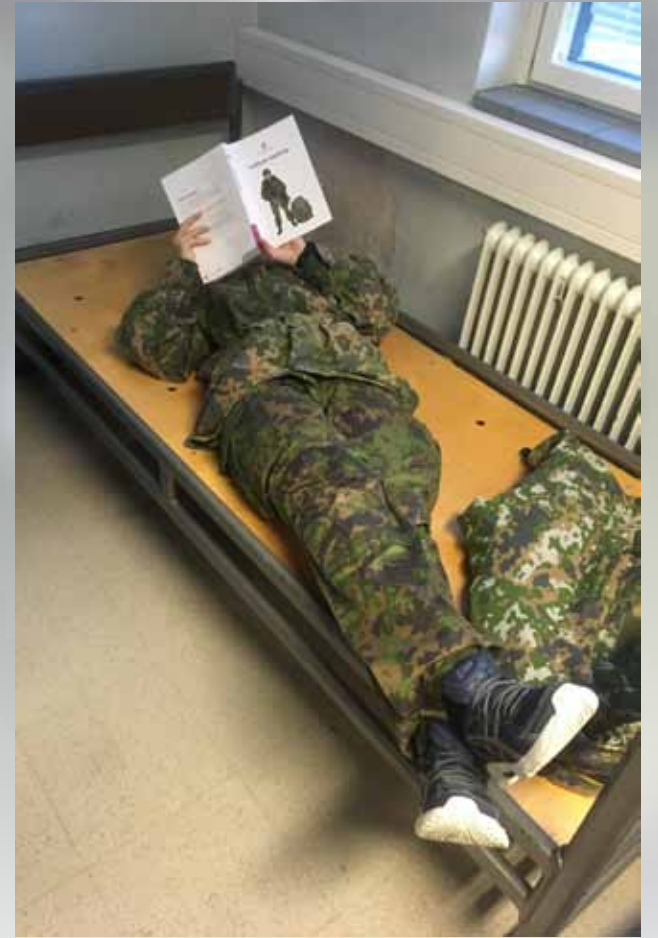
Alokaskauden jälkeen kun valinnat koulutushaarioihin oli tehty ja raskas sipulisäkki oli jollakin kikka kakkosella onnistuttu roudaamaan uuteen yksikköön, oli jälleen huomattava, että eihän sitä osannut oikein mitään. Vaikka sama peruskoulutuskausi oli käyty viereisessä komppaniassa, oli uudessa komppaniassa jälleen aivan erilaiset

tavat ja käytännöt toimia. Muisto intin aloittamisesta kävi vahvasti mielessä kun tajusi, ettei osannut enää edes tupa-, kaappi- ja siisteystarkastusta tehdä, kun se oli erilainen verrattuna siihen, mihin oli tottunut.

Onnekseni sain kuitenkin huomata, miten uuden yksikön pojat ottivat heti toisesta yksiköstä tulleet siirtolaiset reippaasti vastaan. Sama turvallinen tunne alokasajasta siirtyi seuraavaan yksikköön, jossa tuntui olevansa kotona. Apua, neuvoja ja seuraa saisi aina kävelemällä seuraavaan tupaan ja istahtamalla penkille vaikka korttipelin toivossa.

Odotan omalta vuoden palvelusajaltani vielä paljon uusia haasteita – ja varmasti jossain vaiheessa lieviä gonah- tamisia – mutta iloisin ja luottavaisin mielin otan ne vastaan. Pian sitä ollaan itsekin reservissä puhumassa, kuinka 50 kilon taisteluvälikokouksen kanssa teimme 100 kilometrin hiihtomarssin kesällä karhujen keskellä ja söimme pelkkiä käpyjä pakista – ja kaikki tämä on silloin enää kasa kultaisia muistoja.

Kirjoittaja on tällä hetkellä palvelustaan Porin prikaatin Säkylän varuskunnassa suorittava varusmies, joka kirjoittaa inttielämästään blogia osoitteessa: www.stoori.fi/aamukampa/

RAUDOITTEET

OKARIA-TUOTTEET

KIINNIKKEET

**Eurassa vietetään
Luistarin Lempin
50-vuotispäiviä ja samalla
noin 1 000-vuotisjuhlaa.**

Tervetuloa
tutustumaan
mielenkiintoiseen
viikinkiaikaan
ja juhluvuoden
tapahtumiin.

Lisätietoja
<http://www.eura.fi/fi/blogi/9>

Euran kunta

SCANIA
Scania Suomi Oy

**Kotiudu
tupaan
Turussa.**

Turussa odottavat koh-
tuhintaiset asunnot,
kauniit naiset, Aurajoen
ravintolalaivat, Suomen
parhaat festarit, huikeat
opiskelumahdollisuudet
ja monipuoliset työ-
markkinat. Tervetuloa
kotiin kun ohi on!

Turku – Urbaani legenda
jo vuodesta 1229.

**Keittiömestari-
laatua yli
30 vuotta**

**KAPTEENIN
KASTIKKEET**

www.kapteeninkastikkeet.fi

Lentotiedustelujoukkue aliupseerikurssi

Tiedustelua ylailmoista

Onko se lintu? Onko se lentokone? On kirkas syksyinen päivä, ja taivaalla lentää jokin pieni ja lähes äänetön.

Orbiter 2B lentolaite sujahtaa nopeasti ohi, mutta harva tunnistaa sitä ensi näkemältä. Me lentotiedustelukompanian aliupseerikurssilaiset kuitenkin tunnemme tämän lentolaitteen läpikotaisin, sekä hallitsemme järjestelmän, jonka se tuekseen vaatii. Osaamme naamioida lennätyspaikan huomaamattomaksi metsän siimekseen. Havaitsemme liikkuvat kohteet lentolaitteen kameralla ja seuraamme niitä reaaliaikaisen videokuvan avulla. Tunnemme tiedustelun perusteet ja tiedämme missä liikut. Varo vaaraa.

Lentotiedustelu ei ole vielä aselajina kovin tunnettu, sillä kurssillemme on valikoitu vain muutamia sotilaita jokaisesta joukko-osastosta.

Porukkaa on poropojista etelän poikiin, mutta yhdessä olemme muodostaneet tiiviin porukan ja tuemme toisiamme haastavassa koulutuksessa. Koko lentolaitteen järjestelmän opiskelu aloitettiin heti aliupseerikurssin ensimmäisellä viikolla ja teoriasta siirryttiin nopeasti käytäntöön. Tällä hetkellä hallitsemme järjestelmän käytön sekä tunnemme lentolaitteemme. Meidän erikoistuneet hallitsevat Orbiter 2B:n purkamisen, kokoamisen sekä tekniikan. Lennättäjät puolestaan vastaavat lentolaitteen onnistuneesta matkasta ylailmoissa sekä siihen kiinnitetyllä kameralla kerättävästä informaatiosta.

Koulutukseemme on kuulunut lentoteknisen koulutuksen lisäksi myös runsaasti tiedustelukoulutusta. Varmasti yksi kurssimme kohokohdista oli AUK1-kurssilla suori-

tettu havumarssi. Siinä vietiin fyysinen ja henkinen jaksaminen ääriarjoille. Pääsimme testaamaan kuinka se nappi oikeasti kestäisi sotatilanteessa, jossa unta ei saakaan seitsemän tuntia yössä ja lämmintä ateriaa neljän tunnin välein. Myös oman tiimin yhteistyö korostui viimeistään siinä vaiheessa, kun on marssittu kymmeniä kilometrejä ja moni meinaa nukahtaa seisaaltaan aamuyön pikkutunneilla. Nyt voimme kuitenkin kaikesta siitä raskuudesta ja marssinjälkeisistä jalkakivuista huolimatta kantaa havua ylpeydellä hihassamme. Joukkomme on erityinen, sillä vaikka olemme eri puolilta Suomea, toimimme hyvin yhdessä ja mikä tärkeintä - me tiedämme mitä teemme.

Alikersantti Roosa Jarkko

Normi-ilta kirjastossa

Tarjoilujaoston sisarten tehtävät päivystysvuorolla ovat kaikille sotilaskodin asiakkaille tuttuja. Linjastojen välissä sisaret ovat itsekin kuin tarjottimella. Mutta kirjastosisar, mitä hänen päivystysvuoronsa pitää sisällään? Moni asiakas ei edes tiedä, että yläkerrassa on kirjasto ja siellä kirjastonhoitajan lisäksi iltaisin sotilaskotisisar.

Itselleni tämä torstai-illan kirjastovuoro tuli yllätyksenä. Keskiviikkoisen sisarillan aluksi kirjastosisarkollega tuli kysymään: "Mitäs teet huomenna illalla? Eihän sul mitään ole, eihän? Menisitkö tuuramaan kirjastoon, kun en itse pääse?". Näin homma toimii joka jaoksessa: ellet pääse listassa olevalle vuorollesi, hanki sijainen. Tällä estyneellä sisarella oli hyvä tuuri, kun tuuraaja löytyi heti ensimmäisellä kysäisyllä. Joskus vuoron vaihtamiseksi vaaditaan useita yhteydenottoja, mutta niitä ei tarvitse arkailla. Jokaiselle tulee joskus näitä tilanteita, yllättäviäkin, ettei sovitun vuoron tekeminen onnistu.

Yleensä päivystän kirjastossa sunnuntaisin, jolloin siellä on vuorolla sisar yksinään vastaamassa kirjastopalveluista. Sunnuntait ovat asiakkaiden suhteen aika rauhallisia, poikkeuksiakin tosin on. Nyt vuoro oli torstaina ja kirjastossa odotteli kirjastonhoitajan lisäksi toinenkin sisar. Kiva olla vaihteeksi vähän erilaisessa vuorossa.

Kirjastonhoitajan ollessa vetovastuussa sisaret tekevät hänen ohjauksessaan erilaisia töitä. Nyt aloitettiin lehtien tarroituksella. Aikakauslehtien uusimpiin numeroihin liimataan omat tarrat takasivulle ja tarrat varmistetaan kontaktimuovilla. Sen jälkeen lehdet hyllytetään, eli viedään lehtilokeroihin omille paikoilleen. Edellinen numero

siirretään kaappiin ja uusiin jää lokeron kanteen. Uusin numero on asiakkaiden luettavissa ja vanhemmat numerot lainattavissa. Lehtien laina-aika on kolme viikkoa, sama kuin kirjoilla. Seuraavaksi lehtihyllyä päivitettiin. Poistetut lehdet täytyy poistaa kirjaston atk-ohjelmasta ja yhden lehden poisto vaatii useamman näppäilyä ja klikkauksen. Tällä välin toisella sisarella oli askartelutuokio, eli hän leikkasi valmiiksi kontaktimuovilappuja, joita käytetään lehtien ja kirjojen viivakooditarrojen varmistamiseen.

Kahvitauon aika, siis palkanmaksu. Sisarten saama hyvitys päivystystunneista kiitoksen ja hyvän mielen lisäksi on kahvi tai tee ja munkki tai sämpylä. Alakerran miehistösalissa näkyy olevan asiakkaita mukavasti ja molemmat linjastot ovat käytössä. Toteutan sotilaskodin tasavertaisuutta ja jonotan varusmiesten mukana.

Kahvittelun jälkeen on aikaa jutustelulle. Tänäpäin puheenaiheena on ympäristöön sopivasti kirjat ja erilaiset murteet. Vielä ehditään päivittää sanomalehtihylly. Päivän sanomalehdet ja tuoreimmat paikallislehdet ovat parvella olevan hyllyn päällä. Näin ne ovat saatavilla kirjaston ollessa suljettu. Lehdet ovat kirjastossa luettavissa vii-

kon ajan ja ne löytyvät omista kaapeistaan. Sitten vielä siistitään paikat, järjestetään tuolit ja pöydät parvelta ja kirjastosta sekä pyyhitään pöydät. Lopuksi varmistetaan, että nimet on kirjoitettu päivystysvuorokirjaan. Sitten on kotiinlähdon aika.

Sotilaskodin kirjaston sijainti on vähän piilossa. Varusmiehet löytävät sen kun kurvaavat heti sisään tulosta vasemmalle ja kun vastaan tulee kierreportaat, niin niitä pitkin ylös. Muut asiakkaat suuntaavat oikealle,

ennen varusmiesten sisäänkäyntiä, välipalatuotehyllyn takaa. Kirjastosta löytyy kirjoja irjoja historiasta, elämäneröistä, uskonnon ja luonnontieteiden ja taiteiden kautta romaaneihin, aivan samoin kuin kunnallisista kirjastoista. Vuosittain kirjastoon hankitaan uutta materiaalia, joten ajan tasalla ollaan! Aineisto on tietokoneella ja tiskin takana olevat vihreät auttavat mielellään. Lehtiä on luettavissa sanomalehdistä sarjakuviin. On pelejä pelattavaksi ja palapeli koottavaksi. Kaksi tietokonetta, jota voi käyttää. Kirjaston tarjonta on monipuolista.

Miten varusmiehet kirjastoa sitten käyttävät? Lukeminen on vuosien kuluessa vähentynyt, se ei taida olla yllätys. Takavuosien suosikit Juha Vuorinen ja fantasiakirjat eivät enää vedä. Nykyisin lukija valitsee dekkarin, tietokirjan, historiaa tai elämäneröän. Edelleenkin on ilahduttavasti niitä, jotka ovat oppineet hienon, yksinkertaisen tavan käyttää ylimääräistä aikaa. Aikakauslehtien lukeminen ja selailu on yleistä. Tai sitten kirjastoon tullaan kavereiden kanssa istumaan ja juttelemaan rauhalliseen paikkaan. Kevään edistyessä rauhallista lukupaikkaa hakevat pääsykokeisiin lukijat.

HUITTISTEN KAUPUNKI
www.huittinen.fi

Värissilmä Hanakat®
Loimaalla uusi Color Cafe Shop Värissilmä
Suunnittelu, tarvikkeet ja asennus
Puh. 050 301 4974 Puh. 02-762 7996
Liikkeitä avoinna ma-pe 8-17, la 9-13 Lamminkatu 19, Loimaa

YRITYS- JA KOTISIIVOUKSI
LOIMAAN SIIVOUS
PÄIVI OJALA OY
0500 478 344, 02-762 1027

IV-Pelti Luuri Oy

RAKENNUSPELTI- JA ILMASTOINTITYÖT
Puh: 02-763 6860, www.iv-peltiluuri.fi

PRIIMA-YHTIÖT

TEOLLISUUDEN RAKENTAJAT OY

20 vuotta

www.teollisuudenrakentajat.com

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä.

Kankaanpään kaupunki
Kuninkaanlänhteenkatu 12, 38700 Kankaanpää, puh. 02 57 700
www.kankaanpaa.fi

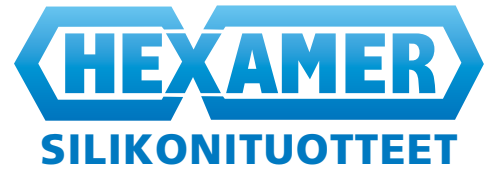

Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.

LOIMAAN KIVI

www.loimaankivi.fi

Pakurlantie 6, 20380 Turku, Puh 010 617 620

KORKEALAATUISTA
KUNTOUTUSTA
JO 30 VUOTTA!

Meillä Laitilan Terveyskodissa panostetaan myös
maistuvaan ruokaan, hyvinvointiin ja ystävälliseen hoitoon.

LAITILAN
TERVEYSKOTI

www.terveyskoti.fi Sairaalanatie 8, Laitila
puh. (02) 8578 220

FINAVIA

for smooth travelling

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

www.akr.fi

BONUS
€ON

RAHAA SINULLE

Bonusta keräät käyttämällä
etukorttia – sitä vihreää.
s-kanava.fi/satakunta

Sama 80 %:n maksimibonus
kaikille autoillesi.

Ja parastahan on, että saavutat täyden
bonuksen helposti: mitä huolellisemmin ajat,
sitä paremmat bonukset nappaat taskuusi.

Lue lisää liikennevakuutuksestamme:
lahitapiola.fi/autovakuutus

Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

"Panssarituhoojasta" tykkimieheksi

Majuri evp ja yli kymmenvuotisen uran Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Satakunnan piiripäällikkönä tehnyt **Kimmo Tuomi** Honkajoen on valittu Pohjankankaan Tykistökillan uudeksi varapuheenjohtajaksi. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että Tuomi aloittaa killan puheenjohtajana ensi vuoden alusta, kun nykyisen puheenjohtajan **Kalevi Virtasen** kaksivuotinen kausi päättyy. Varusmiespalveluksen Tuomi suoritti Porin prikaatissa "panssarituhoojana" panssarintorjuntakomppaniassa. Porin prikaatissa hän toimi myös kahdeksan kuukautta vänrikkinä va-luutnantin virassa, ja sieltä tie johti Kadettikouluun vuonna 1984. Kadettikoulussa haku tykistöön ja palveluspaikaksi Niinisaloon – molemmat onnistuivat. Tuomi toimi

Tykistöprikaatissa useiden eri perusyksiköiden päällikkönä, joukkoyksikön komentajana sekä Eläinlääkintäkoulun johtajana. Esikuntatehtävissä Tuomi toimi Tykistöprikaatin ensimmäisenä maanpuolustusupseerina (MAPU) ja lopuksi prikaatin koulutus-päällikkönä ja tiedottajana.

Urasuunnitelman mukainen seuraava tehtävä olisi ollut Tykistökoulussa opistoupseerikurssin johtaja, mutta toiminta maanpuolustusupseerina oli herättänyt kiinnostuksen vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta (MPK) kohtaan. Kun Satakunnan Maanpuolustuspiirin piiripäällikön paikka Porissa tuli auki, Tuomi päätti hakea sitä. Kahdestatoista hakijasta valinta osui häneen – ja Tuomi siirtyi saman tien reserviin. Verkostoituminenkin on taitolaji MPK-ura oli Tuomen mukaan hyvin

mielenkiintoinen: vapaaehtoisten johtaminen ja mukaan toimintaan saaminen on taitolaji; heitä ei voi käskä, voi vain pyytää, toivoa, esittää, olla esimerkki, luoda luottamusta, temmata mukaan, palkita. Päätös mukaan lähtemisestä on kuitenkin vapaaehtoisen. Tehtävän aikana Tuomi loi hyvät suhteet satakuntalaisten kaupunkien, kuntien, seurakuntien, poliisin ja pelastustoimen johtoon. Näitä hankittuja ja hyväksi koettuja taitoja Tuomi kertoo käyttävänsä myös kiltatoiminnassa. Kimmo Tuomen harrastuksiin kuuluvat kunta- ja seurakuntapolitiikka, yhdistystoiminta, liikunta ja sotahistoria. Kuntapolitiikassa Tuomi on ollut vuodesta 1996 ja toiminut muun muassa Honkajoen kunnanvaltuuston 1. ja 2. varapuheenjohtajana sekä Honkajoen kirkkovaltuuston puheenjohtajana 12 vuotta. Toimiessaan kunnallisissa ja yhteiskunnallisissa luottamustehtävissä Tuomi on luonut hyviä suhteita maan poliittisiin ja talouselämän päättäjiin. "Olen aina ottanut heihin rohkeasti yhteyttä ja saanut heiltä myös tukea asioiden eteenpäin viemisessä", Tuomi kertoo.

Liikunnassa on painopisteenä kuntonyrkkeily, niin kuin entisellä SM-tason nyrkkeilijällä pitääkin, sekä kuntosaliharjoittelu 5–6 kertaa viikossa. Tuomi on Vapaussodan Satakunnan perinneyhdistyksen hallituksessa ja Honkajoen osaston puheenjohtaja. Kiltatoiminnan painopistealueita tulevat Tuomen mukaan olemaan tiedotustoiminnan lisääminen, jäsenhankinnan kehittäminen ja ampumaharrastustoiminnan mahdollistaminen. Myös perinnevaljakkotoiminta pyritään turvaamaan. Yhteistyötä MPK:n kanssa jatketaan ja tiivistetään yhteistoimintaa muiden alueella toimivien maanpuolustusyhdistysten kanssa. Perustykkimiehenä Tuomi luottaa vahvasti tykistökillan ja vapaaehtoisen maanpuolustustoiminnan tulevaisuuteen.

Kilta mukana läheisten päivässä

Teksti Osmo Suominen
Kuvat Erkki Lehmus

*Alokas Leevi Lehmus
Mika-isän kanssa
Porilaispatsaalla.*

vänsä palvelukseen juuri Porin prikaatiin. Mukana ollut isä kertoo aikanaan palvelleensa rannikkotykistössä Vaasassa, ja selkeästi kaikesta tapahtuvasta hämmentynyt äiti ei peitä ylpeyttään siitä, että poika on nyt tullut suorittamaan maanpuolustusvelvollisuutensa näkyvintä osaa. Mukana oleva pikkuveli sen sijaan saa vielä odottaa vuoroaan kolmisen vuotta, ja suunnitelmat asian suhteen eivät vielä ole selvillä.

Killan myyntipisteessä elokuvaluokan aulassa on tarjolla erilaisia kiltatuotteita sekä myös Porin prikaatin parisen vuotta sitten julkaistua upeaa historiategoa. "Hiljaista on toistaiseksi ollut", toteaa myyntiä tekevä

Tauno Rohkimainen. Sen sijaan Porilainen – lehteä kauppaavilla ja jäsenhankintaa tekeillä **Markku Nummijoella** ja **Seppo Yli-Nissilällä** pitää kiirettä, sillä nyt on potentiaalisia jäsen ehdokkaita paikalla runsaasti.

Suojelukomppaniassa palveluksen aloittanut jyväskyläläinen **Eetu Inkilä** puolestaan jonottaa Sotilaskodin tungoksessa kahvia yhdessä isoisänsä **Kari Inkilän** kanssa. Eetu kertoo, että aktiivisena palokuntalaisena (Säynätalon sopimuspalokunta) hänen pal-

Talvinen pakkaspäivä on hiljalleen valjennut. Porin prikaatin kasarmialueella kuljeskelee viikon vanhoja varusmiehiä käsi kädessä tyttöystävänsä kanssa. Jossain näkyy myös halailtavan. Lisäksi alueella näkyy myös liikkuvan myös tuoreiden sotilaiden vanhempia ja isovanhempia. Mistä nyt on kysymys? No tietenkin nk. läheisten päivästä, jolloin kotiväki on päässyt tutustumaan poikien ja tyttöjen elämään varuskunnan aitojen si-

sällä. Mukana menossa ja järjestelyissä joukko-osaston tukena on myös näkyvällä roolilla Porin prikaatin kiltä.

Killan varuskunnan elokuvaluokkaan järjestämälle ampumarastille, jota pyörittävät **Samuli Huhtala** ja **Hiltunen**, on saapunut alokas **Anton Toikkanen** isänsä kanssa tutustumaan Eko-aseisiin ja niillä ampumiseen. Alokas Toikkanen kertoo palveluksen alkaneen hyvin eikä suurempia yllätyksiä ole vielä eteen tullut. Anton oli toivonut pääse-

*Tupa ja kaappitarkastus
läpäisty. Alokas Lehmuksen
on helppo hymyllä.*

kasarmissa suoritettua peruskorjauksen jäljiltä muuttunut, mutta jotain tuttua kuitenkin olen aistivinani. Kun kysyn Mäkelältä mielipidettä siihen, miten hän kokee ryhmänjohtajan asumisen samassa tuvassa miestensä kanssa, vastaus on ehdottoman positiivinen. "Asia tuntuu hyvältä, sillä tällä tavalla parhaiten oppii miehensä tuntemaan. Ja tämä on tärkeää, sillä mitä paremmin tunetaan, sitä helpompi on yhdessä toimia".

Killan puheenjohtaja **Markku Heimonen** istuu Sotilaskodissa kahvilla yhdessä makkaramyynninmyyntipisteestä pyörittävän salolaisen **Kari Niinistön** kanssa. On läheisten päivään osallistuvien ryhmien vaihto aika, ja siksi hieman hiljaisempi hetki. Miehillä on kahvin ja maistuvan munkin lisäksi toinenkin positiivinen ongelma. Koko päiväksi varatut makkarat on myyty loppuun aamupäivän aikana, on siis suoritettava lisähankintoja. Lyhyen rupatteluhetken aikana sivuamme killan toimintaa ja roolia prikaatin tukena monesta näkökulmasta. Myös se, miten jatkossa ollaan näissä tapahtumissa mukana, nousee esille. Kehitettävää on.

Lopuksi on syytä todeta, että läheisten päivän järjestäminen on hieno asia, sillä se avaa heti palveluksen alussa myös kotiväelle mahdollisuuden tutustua niihin olosuhteisiin, joissa nuoret seuraavat viikot ja kuukaudet viettävät. Tällainen toiminta karsii pois paljon turhia ennakkoluuloja ja kuulopuheitten mukanaan tuomaa epävarmuutta. Se myös tukee aina niin tärkeää asiaa – suomalaisten maanpuolustustahdon ylläpitämistä. Puolustusvoimat kun koskettaa koko kansaa.

veluspaikkansa on ideaali, sillä ajatus sijoittumisesta työelämässä pelastusalan tehtäviin on ollut mielessä jo pitkään. Isoisä Kari Inkilä puolestaan kertoo kerranneensa omia muistojaan varusmiesajalta. Saapumiserä oli 1/64 ja palveluspaikka Ylämylly. Haminassa vierähti RUK-kurssi 116 kuten myös kokelas aika. Pojanpojan näkeminen armeijan varusteissa on nämä muistot mieleen tuonut, ja mieli on kaikin puolin hyvä.

Porilaispatsaalle asettuu kuvaan "Porilainen kolmannessa polvessa". 1. Huoltokomppaniassa palvelustaan aloittavan **Leevi Lehmuksen** isä **Mika** nimittäin palveli myöskin Huovirinteellä, saapumiserä oli 2 / 81. Ja jo

edesmennyt isoisä, sotilasmestari evp. **Heimo Lehmus** teki pitkän uran sekä puolustusvoimissa että killan riveissä. Perinteitä siis on, mistä ponnistaa.

Leevi kertoo palveluksen alkaneen hyvin eikä suurempia yllätyksiä ole toistaiseksi ollut. Viitaten edellä kerrottuun, asia johtunee osiltaan siitä, että tarpeellista ennakkotietoa palvelukseen liittyvistä kysymyksistä on kohtuullisesti ollut saatavilla.

Astuessaan Leevin opastama tupaan, tämän kirjoittaja kokee nostalgisen hetken. Tupa on sama, johon allekirjoittanut saapui 9. päivä lokakuuta 1980. Kerron asian sekä Leeville että tuvassa olevalle ryhmänjohtajalle, alikersantti **Miika Mäkelälle**. Toki tuvan ilme on

Puheenjohtajan tervehdys

Tervetuloa Killan 60-vuotis-juhlaan 18.5. Säkylään

Kilta viettää tänä vuonna tärkeää 60-vuotisjuhlaansa. Se on pitkä aika myös itsenäisen Suomen historiassa. Kilta päätti juhlistaa pitkää taivaltaan teettämällä uuden historiakirjan, jossa sotatieteiden tohtori, ev evp **Markku Iskanius**, kertoo erittäin perusteellisesti porilaishistoriasta. Historiamme on todella mielenkiintoinen kertomus siitä, miten kilta-aate tuotiin Ruotsista sekä miten ja millaiseksi toiminta alkuvuosista alkaen on porilaisjoukon keskuudessa muotoutunut. Ei aina ole ollut itsestään selvää, kenen historiaa vaalitaan tai ei ole selvää pitääkö katsoa taakse vai eteenpäin. Kirja julkaistaan juhlien yhteydessä ja se on mahdollisuus myös silloin itselleen hankkia.

Porilainen-lehti on pitänyt joukkoa koossa vuosikymmenet, kuten komppanialippu entisaikoina. Uskon, että vielä joku tutkija löytää kirjoituksista yhteiskunnan muutoksen kehityskuvan. Porilainen on tänään upea ja hyvin toimitettu joukko-osastolehti ja sen talous on kunnossa. Suuri kiitos kuuluu sen toimittamisesta prikaatille ja taloudesta ilmoituksia ostaville kumppaneillemme.

Juhlavuonna on mahdollisuus palkita tärkeitä ja arvokkaita henkilöitä. Koska killan todellinen toiminta tapahtuu alueosastoissa, niin meidän tehtävämme on palkitsemisilla kiittää aktiivejamme. Tulemme esittämään vuosikokoukselle myös uusien kunniajäsenien valitsemista.

Tänäänkin haluan kiittää kaikkia niitä kilta-aktiiveja, jotka järjestävät tapahtumia tai retkiä meille muille, hoitavat tiedottamista, tekevät hallinnollista työtä sekä niille jäsenhankintaan kykeneville jäsenille.

Juhlavuoden jälkeen ei tule tyhjä olo. Meidän pitää linjata se, millainen killan halutaan olevan 10 vuoden kuluessa ja tehdä työtä sen eteen. Joukko-osastokilta Porin prikaatin kyljessä voi rauhassa miettiä tulevaisuutta ja kehittymistä, ei ole pelkoa valtion mahdollisista säästötoimista Porin prikaatin olemassaolon suhteen.

Olemme ottaneet askeleita tiedottamisen puolella ja siitä tulee eräs toimintamme painopiste tuleville vuosille. Nuoret ovat somessa ja sinne meidänkin pitää mennä vahvasti. Pyrimme perustamaan vahvan tiedotustiimin, joka vastaa ulkoisesta tiedottamisesta, nettisivuista, Facebookista ja kirjoituksista Porilaiseen. Prikaatin kanssa on sovittu, että syksyn lehti nro 3 on yhä enemmän kiltalehti. Prikaati on hyväksynyt, että varusmiestoitikunnan edustaja voisi kirjoittaa FB-sivuille tunteja porttien sisäpuolelta.

Prikaati järjestää Lounais-Suomen sotilasampumakilpailut syyskuussa käytännössä kaikille ilmoittautuneille.

Siis myös kiltalaiset ovat tervetulleita, kunhan vain ampu-
mavakuutukset ovat kunnossa.

Sitten nähdään löytävätkö alueosastot uusia nuoria henkilöitä mukaan niin ampumaradalle kuin uusiksi killan jäseniksi.

Kiitos Teille kaikille hienosta yhteistoiminnasta!

Markku Heinonen

Porin prikaatin killan puheenjohtaja

Porin prikaatin killa ry:n valtuuskunnan kokous, vuosikokous ja 60- vuotisjuhla

Säkylän Huovinrinteellä lauantaina 18.5.2019

- 11.00 Killan valtuuskunnan kokous Upseerikerholla
- 12.30 Seppelenlasku Porilaispatsaalla
- 12.45 Vuosikokous Elokuvaluokassa
 - vuosikokouksessa käsitellään Killan sääntöjen 11 §:ssä mainitut asiat, sekä päätetään kunniajäsenien valinnasta
- 14.00 Kahvitarjoilu ja tervehdyksen vastaanotto Sotilaskodissa
- 14.30 Vuosijuhla Elokuvaluokassa
 - juhlapuhe kenraaliluutnantti res. Seppo Toivonen
 - historiakirjan julkistaminen sotatieteiden tohtori, eversti evp Markku Iskanius
 - tervehdykset
 - palkitsemiset
 - Laivaston soittokunta solistinaan Maria Tyyster
- 16.15 Juhlaruokailu Huovinrinteen Upseerikerholla

Tumma puku ja isot kunniamerkit
Tervetuloa!!

Vuosijuhlan yhteydessä julkaistaan Porin prikaatin killan 60-vuotishistoria. Tämän näyttävän 224-sivuisen kirjan on kirjoittanut sotatieteiden tohtori, eversti evp Markku Iskanius. Kirjan voitte ostaa vuosijuhlissa sekä sen jälkeen 25 euron hintaan alueosastoilta.

Alueosastojen yhteyshenkilöt Turku: Erkki Lehmus, puh 040 160 8001, Salo: Eero Nurminen, puh 050 60920, Loimaa: Seppo Yli-Nissilä, puh 040 543 8455, Pori: Pasi Rainio-la, puh 040 582 3434, pääkaupunkiseutu: Hannu Viitanen, puh 040 533 8911 hannu.viitanen@kolumbus.fi ja killan sihteeri Auli Pakula 0299 441319 auli.pakula@mil.fi.

MAISTUVAA AITOA MAALAISKOTIRUOKAA SUORAAN KIVIKYLÄN KEITTIÖSTÄ

MA-LA klo 10.30-14

TAKE AWAY...

Joka päivä vaihtuva lounas 6⁹⁰

...TAI SYÖ
PAIKAN PÄÄLLÄ!

Kunpa kaikki olisi mutkatonta kuin OP-mobiilissa

Mobiiliavain - ei avainlukulistaa

Sormenjälkitunnistus - ei turhia tunnuslukuja

Palvelun tarjoaa Osuuspankki

OP Lounaismaa

www.wsy.fi

Korjaustelakoinnit
Peruskorjaukset
Satama- ja matkatyöt
Uudistuotanto

OY WESTERN SHIPYARD LTD

Tervetuloa paikalliseen!

Tule omistaja-asiakkaaksi paikalliseen osuuspankkiin. Olemme valmiit palvelemaan sinua tulevaisuuden muuttuvissa tilanteissa. Voit varata ajan osoitteessa op.fi/vaihda tai soittamalla 010 2569 213.

Lämpimästi tervetuloa!

Tee hyvä kauppa Loimaalla

Loimaan
Laatuauto

www.loimaanalaatuauto.fi

Rauta
MERINIITY

Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

PUOLUSTUSVOIMIEN KESÄKIERTUE 2019

5.6. LAPPEENRANTA

6.6. TAMPERE

7.6. LAHTI

8.6. MIKKELI

12.6. JOENSUU

13.6. KUOPIO

15.6. HELSINKI

26.6. SEINÄJOKI

27.6. OULU

29.6. TURKU

VAPAA PÄÄSY!

Kalustoesittelyjä ja toimintanäytöksiä.
Sotilassoittokuntien konsertti.

Paikkakuntaakohtaiset lisätiedot:
puolustusvoimat.fi/kesakiertue

Puolustusvoimat
Försvarsmakten